

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto XI.

Ljubljana, 12. januarja 1939.

Štev. 2.

Resnico lahko zatemniš.
utrniti je ne moreš.

TIT LIVIJ,
rimski zgodovinar
(59. pr. Kr. — 17. po Kr.)

»DRUŽINSKI TEDNIK«

Izhaja ob četrtkih. Uredništvo in uprava v Ljubljani Gregorčičeva ulica št. 27/III. Poštni predal št. 345. Telefon št. 33-32. Račun pošne hran. v Ljubljani št. 15.393. Rokopisov ne vračamo, nefrankirani dopisi ne sprejemamo. Za odgovor je treba priložiti za 3 dni znanik.

NAROČNINA

1/4 leta 20 din, 1/2 leta 40 din, vse leto 80 din.
V Italiji na leto 40 lir.
V Franciji 70 frankov.
V Ameriki 2 1/2 dolarja.
— Naročnino je treba plačati vnaprej.

CENE OGLASOV

V tekstnem delu: enostolpna petlinna vrsta ali njen prostor (višina 3 mm in širina 55 mm) 7 din; v oglasnem delu 450 din. V dvobarvnem tisku cene po dogovoru. Notice: beseda 2 din, Mali oglasi: beseda 1 din. Oglasi davke povsod še posebej. Pri večkratnem naročilu popust.

»Družinski tednik«

odslej

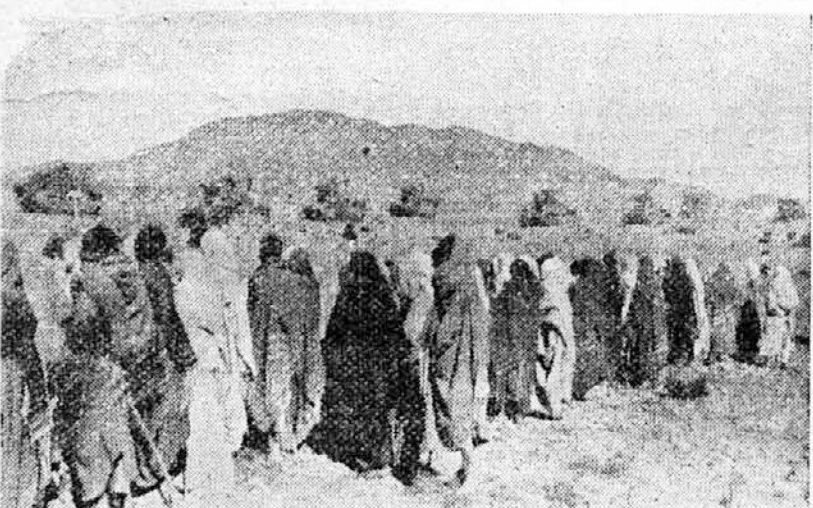
na 12 straneh

K Francovi ofenzivi v Kataloniji: generala Vigon in Mascardo nadzirata prodiranje nacionalistov na katalonskem bojišču.

Predsednik francoske vlade v Tunisu: Daladier sprejema v rezidenci tuniskega sultana iz rok beja Ahmeda visoko odlikovanje.

Daladier na obisku v južnem Tunisu: arabski domačini prisostvujejo pri reviji čet v Ain-Touninu defileju tankov.

Z Daladierjevega obiska na Korziki: po prihodu v Bastio je predsednik francoske vlade objel in poljubil mlado Korzičanko v narodni noši.

Evropski koledar

Pretekli teden

1. Poljski zunanji minister Beck v Berchtesgadnu pri Hitlerju.
2. Nova potrditev prijateljstva med Poljsko in Nemčijo.
3. Nova ohladitev med Varšavo in Moskvo.
4. Novi ostri članki italijanskega časopisja proti Franciji.
5. Nemški tisk se pridruži italijanskemu tisku.

Tekoči teden

1. Chamberlain in Halifax v Rim.
2. Francov odposlanec v Rim.
3. Chamberlain in Halifax v Rimu.
4. Chamberlain in Halifax iz Rima.

Prihodnji teden

1. Chamberlain in Halifax v Londonu.
2. Chamberlain in Halifax v Clivedon-Setu.
3. Chamberlain in Halifax imata nov načrt.
4. Evropa v pričakovanju novega tedna.

(Dalje prihodnjic)

Ali ste brali?

...da je bil ameriški milijonar Coster-Musica gangster, slepar, vohun in ameriški »patriot« in da je finansiral vojno v Gran-Chacu?

...da Nemčija že ima svojo prvo kolonijo, in sicer na ozemlju, ki ga ji je lani odstopila Italija, in da je tam že naselila okoli 3000 kolonistov?

...da so v londonskem študentskem okraju Bloomsburyju vprizorili šaljive demonstracije pod geslom »Hočemo nazaj Ameriko«?

...da so po japonskih izjavah težki kapitalisti v angleških in francoskih koncesijah na Kitajskem na lepem postali nevarni boljševiški agitatorji?

...da japonski tisk iz gole nesebičnosti zahteva, da Anglija vrne Kitajski Hongkong in da Indija postane svobodna?

Utrinki

POZNA POZORNOST

Angleški, pa tudi francoski listi izkazujejo zadnje čase celo formalno Čehom veliko pozornost. Kdor pozna grafične razmere, ve, kako težko je n. pr. v ročnem stavku izraziti sičnike pri velikih črkah. Mnogo nerodnejše je to še v neslovanskih tiskarnah, še prav posebno pa pri konservativnih Angležih. In vendar vidite že nekaj mesecev, da angleški listi popolnoma pravilno natisnejo n. pr. Capka s strešico na »C«. Celo »Times«...

Veste, od kdaj tolikšna pozornost? Nekako od 1. oktobra lanskega leta...

SPANIJA

Vojna na Španskem divja dalje. Nacionalisti zmagujejo v Kataloniji, republikanci v Estremaduri. Oboji zmagujejo, zmagati ne more nobeden.

In vendar so v nekaterih prestolnicah z vsjo gotovostjo računali z nacionalistično zmago prav za te dni...

V berlinski »Börsenzeitung« zelo trezno presoja njen vojaški strokovnjak uspehe pravkaršnje Francove ofenzive in podaja bilanco zadnjih 14 dni:

»Ugotoviti moramo, da nacionalistična ofenziva vzlic precejšnjim uspehom nedvomno še ni prišla v odločilno fazo. Tudi ne moremo reči, da bi bil odpor »rdetič« že bistveno oslabil. Razen tega ne moremo presoditi, koliko ima general Franco še spočitih rezerv za nadaljevanje ofenzive; če mu jih manjka, bo moral kakor že večkrat, za nekaj časa ustaviti sedanje operacije.«

Volilni rezultati

Beograd, 11. jan. Glavni volilni odbor je končal svoje delo in objavil rezultate volitev v narodno skupščino.

Volilnih upravičencev je bilo 4 milijone 80.286, volilo je pa 3.039.041 oseb. Udeležba je znašala 74,48%.

Lista dr. Milana Stojadinovića je dobila 1.643.783, lista dr. Mačka 1 milijon 364.524, lista dr. Ljotića 30.734.

Po posameznih banovinah so bili rezultati naslednji:

Beograd, Zemun in Pančevo: upravičencev 90.806, udeležba 51.618, v odstotkih 56,84%. Dr. Stojadinović 39.597, dr. Maček 11.522, dr. Ljotić 499.

Dravska banovina: upravičencev 320 tisoč 361, volilo 216.610, v odstotkih 67,61%. Dr. Stojadinović 170.257, dr. Maček 45.226, dr. Ljotić 1127.

Savska: upravičencev 816.967, volilo 657.294, t. j. 80,47%. Dr. Stojadinović 112.386, dr. Maček 542.761, dr. Ljotić 2147.

Vrbska: upravičencev 295.063, volilo 213.184, t. j. 72,25%. Dr. Stojadinović 108.068, dr. Maček 103.910, Ljotić 1205.

Primorska: upravičencev 270.321, volilo 213.620, t. j. 79,03%. Dr. Stojadinović 42.854, dr. Maček 168.349, Ljotić 2427.

Drinska: upravičencev 427.677, volilo 335.141, t. j. 78,36%. Dr. Stojadinović 193.059, dr. Maček 138.320, Ljotić 2762.

Zetska: upravičencev 265.073, volilo 209.742, t. j. 79,14%. Dr. Stojadinović 129.154, dr. Maček 70.541, Ljotić 1047.

Dunavska: upravičencev 713.593, vo-

Povejte svojim znancem in

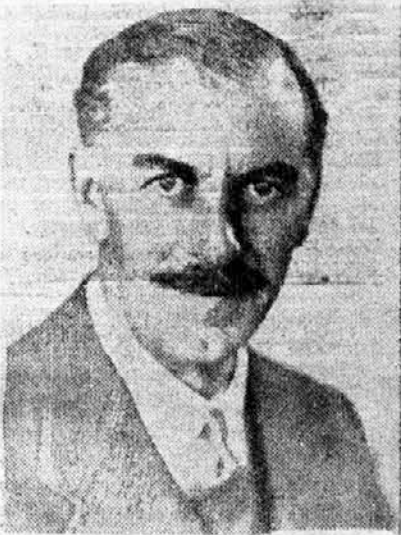
prijateljem, da izhaja

»Družinski tednik«.

odslej na 12 straneh!

Znani baron Hirahuma, novi predsednik japonske vlade. Dosedanji ministrski predsednik knez Kono se je moral umakniti pred totalitarnim stremljenjem japonskih vojskih krogov.

Sprememba v britanski diplomaciji: sir Percy Loraine, novi angleški poslanik v Rimu. Dosedanji poslanik lord Perth zapusti to mesto 1. aprila.

lilo 520.587, t. j. 72,95%. Dr. Stojadinović 373.070, dr. Maček 129.944, Ljotić 17.593.

Moravska: upravičencev 428.630, volilo 326.778, t. j. 76,16%. Dr. Stojadinović 247.243, dr. Maček 78.718, Ljotić 817.

Vardarska: upravičencev 451.831, volilo 303.457, t. j. 67,16%. Dr. Stojadinović 228.095, dr. Maček 75.232, Ljotić 130.

K znameniti Rooseveltovi novoletni poslanici v ameriškem kongresu: Prezident govori. Za njim sedi podpredsednik USA, Garner, Rooseveltov tekmeec v demokratski stranki. — Rooseveltova poslanica je zbudila veliko pozornost na vsem svetu, ker vidijo v njej na poved odločnejše zunanje politike Z združenih držav

Rojstni dan kraljice Marije

Nj. Vel. kraljica Marija, mati našega ljubljenega mladega kralja, je 9. t. m. v krogu svoje kraljevske družine obhajala svoj rojstni dan. Na ta dan je bil ves naš narod v mislih pri svoji dragi kraljici in ji je želel boljše in srečnejše življenje. Hvaležen ji je bil za njeno dobroto, ki jo je neštokrat izkazala revnim ljudem, prav tako ji je pa hvaležen za skrbno vzgojo, ki z njo vzgaja našega mladega kralja.

Beseda med prijatelji

Pred vami je, dragi čitatelji, druga letošnja številka »Družinskega tednika«. Kakor prva, ima tudi ta 12 strani.

Ze več ko leto dni smo obljubljali izpolniti »Družinskega tednika« in vsi prosili, da nam pri tem pomagata. Teh dvanaest strani je, mirno lahko rečemo, sad velikega truda našega uredništva in uprave, pa tudi truda in ljubezni njegovih naročnikov. Marsikdo med vami je list toplo priporočal in nam tako pomagal, da se je krog njegovih bralcev širil in da se širi čedalje bolj. To vse je dokaz, da je »Družinski tednik« svojim bralcem pri srcu.

Mi vsi, ki ustvarjamo ta list, ga ne ustvarjamo in izboljšujemo zaradi gnočnih koristi samih, ampak predvsem zaradi lista, ki je nam vsem drag, ki ga želimo še bolj dvigniti, še bolj vsestransko izpolniti.

Če se pogledate v »Družinski tednik«, če preberete vse, prav vse drobno tiskane vrstice, boste spoznali, da je vse gradivo vestno izbrano, da je napisano v dobri slovenščini in da je v takšnem obsegu res težko dati kaj več ali pa še v bolj zgoščeni obliki.

Preglejte prejšnje letnike našega lista, primerjajte številko s številko: povsod opazite napredek. Zmerom stremeti naprej, zmerom napredovati, dati čitateljem čedalje boljše branje in čedalje več: takšno je naše gesto.

»Družinski tednik« je nastal, rasel in se razvijal ob trdem delu in ljubezni. Zato vas prosimo, dragi bralci, ohranite tudi v bodoče isto naklonjenost kakor doslej, podpirajte nas tudi v bodoče prav tako priskrbi z nasveti, priporočajte naš list prav tako zvesto svojim znancem in prijateljem, kakor ste storili doslej.

Te dni je prišla v našo upravo neka gospa in se naročila na list. Pri tej priložnosti je povedala:

»Šele v drugi polovici prejšnjega leta sem izvedela za »Družinski tednik«. Opozorila me je na njem neka prijateljica. Ko sem prebrala prvo številko, sem bila takoj vaša. In ne samo to. Jezila sem se, da ga nisem že prej poznala, kajti list je izboren in nabito poln zabavnega in poučnega gradiva.«

»Družinski tednik« je letos pri isti ceni za 50% večji. Zyrjen je tako, da dobi vsakdo v njem vse tisto, kar ga zanima. Zato vas prosimo, da sleherni med vami priporoči naš list med svojimi znanci in prijatelji. S tem ne boste storili usluge samo nam; storili jo boste predvsem sebi, kajti čim večji bo krog naših naročnikov in bralcev, tem boljši, tem popolnejši bo list.

Politični teden

Bivši notranji minister dr. Anton Korošec se še zmerom nabaja v Grčiji. Ogledal si je že precej krajev. Sprejet je bil tudi na grškem dvoru. Po Grčiji potuje v spremstvu našega poslanika v Atenah. — Državni proračun je prvo delo, ki ga ima urediti narodna skupščina, za njo pa senat. Za tem vprašanjem pride na vrsto baje vprašanje ureditve samouprav v smislu državne ustave. Tako poroča francoski list »Echo de Belgrade« iz Beograda.

42.000 javnih nameščenecv bodo odpušili na Češkem. Med njimi je skoraj polovica poročenih uradnic. Če bo potrebno, bodo število uradništva še bolj zmanjšali. — Poljski zunanji minister Beck je v Berchtesgaden obiskal kancelerja Hitlerja. Razgovorjela sta se o vseh vprašanjih, ki se tičejo interesov obeh držav. Tako sta presledila položaj nemške narodne manjšine na Poljskem, bavila sta se z vprašanjem skupne meje med Poljsko in Madžarsko, o spornem ukrajinskem vprašanju in o Klajpedi. Obe državi sta pripravljene nadaljevati politiko, ki sta jo začeli s poljsko-nemskim paktom. Po tem obisku se bo Poljska očito naslonila na os Rim-Berlin. — Daladriovo potovanje po Afriki in njegov govor v Tunisu imajo Italijani

V nešteti primerih se je že pokazalo, kako slab film utegne slabo vplivati na mlade ljudi. Včasih je ta vpliv naravnost katastrofalen. Mladi ljudje vidijo v kinematografu detektive in razbojnike, nepopisno razkošje ali pa herojske vojaške osebnosti, tujsko legijo itd. In vse to jim daje novo in privlačno snov za njihovo bujno fantazijo. V nešteti primerih je tako povzročil film velike družinske tragedije in spravil mlade ljudi na kriva pota.

Tak primer je slučaj brivskega pomočnika, komaj 18letnega Rodoljuba Stojanovića. Tudi on je redno zahajal v kinematograf, tudi pri njem je domišljija bujno delovala, ko je na platnu videl zagorele obraze tujskih legionarjev, ko je videl krvave borbe v afriški puščavi in ko je slišal drdvanje strojin. Vsa nov film o tujski legiji ga je vabil znova in znova v kinematograf in njegova domišljija je pri tem doživljaju ustvarjala fantastične in pustolovske slike in doživlja. Ni mu bilo več obstanke v srbskem mestecu Čupriji. Vabilo ga je afriško sonce, tajska legija, svet torej, ki ga človek lahko gleda v kinematografu, svet in življenje, ki se vanj zatekajo izgubljene duše.

Pot v svet hrepenenja

V družbi nekega prijatelja se je v lepem mesecu maju lanskega leta, ko je bila narava v cvetju in ko je živela nova življenje, napolnil v Split. Od tam je Stojanović upal priti v Afriko — v legijo. In res! To upanje se mu je izpolnilo. V Splitem pristanišču je bila usidrana jugoslovanska ladja »Ivo Matković«. Ladja je potovala v Alžir. Stojanović ni imel denarja, zato se je na skrivaj splazil na ladjo in se neopazno skril med prtljago v notranjosti ladje. Nekaj

za znak izneverjenja Monakov. Dalačkov govor je namreč silno navdušil tuniške poslušalce, ki so baje zažgali italijansko zastavo. — Japonška vlada je odstopila. Za predsednika nove vlade je imenovan baron Hironuma, za zunanjega ministra pa Arisagaki. Japonski nacionalisti zahtevajo bolj udarno zunanjo politiko. — Obvezno enoletno delovno službo so uvedli v Nemčiji za vsa neomogućena dekleta iz pod 25 leta. Nobeno dekle, ki nima spričevala, da je eno leto prebivala v nemški delovni službi za poljedelstvo in gospodinjstvo, ne bo dobila ne državne ne zasebne službe. — Odločno nota je poslala ameriška vlada japonski vladi. V njej odklanja priznanje položaja Japonske na Daljnem vzhodu, hkrati je pa pripravljena proučiti vsakršne predlog japonske vlade za spremembo načela odprtih vrat na Kitajskem pod pogojem, da pri sestavi sodelujejo vse prizadele države, tudi Kitajska. — Angleškega vicekonzula v San Sebastianu, Ernesta Goldinga in njegovo ženo je aretirala Francova vojna policija. Med njegovo prtljago so baje našli neko sumljivo pismo. Nastal je mučen položaj, ker Francove oblasti niso poprej obvestile angleških o aretaciji. Vicekonzul je namreč zelo dober delavec in je svoje posle opravljal v popolno angleško zadovoljstvo. — Do kravega spopada je prišlo med šli in madžarskim vojaštvom na šli-madžarski meji pri Munkačevu. Madžarske tolpe so udarile zgodaj zjutraj čez mejo in začele streljati. Ko so se Čehi branili, je nastopila redna madžarska vojska. Madžarski poslanik je vložil v Pragi protest, češ da so Čehoslovci vdrli na madžarsko ozemlje in povzročili spopad. — Pogajanja češko-slovaške vlade za angleško posojilo v višini 20 milijonov funtov se bodo spet nadaljevala, in sicer še ta mesec. V ta namen odide guverner Narodne banke dr. Pošpišil te dni v London. — Španska republikanska vlada je zagotovila Chamberlainu, da v slučaju zmage ne bo vzpostavila komunističnega režima in ne bo vodila protitalijanske politike. — Avtonomijo zahtevajo Ukrajinci od poljske vlade. Ukrajinci namreč menijo, da hoče zunanja poljska politika uničiti ukrajinski element in ukrajinske življenske interese. Nekateri pa niso zadovoljni samo z avtonomijo, temveč predlagajo tudi naslonitev na zunanje sile. — Židovski problem hoče rešiti predsednik Roosevelt, zato se je obrnil po pomoč k italijanskemu ministru predsedniku Mussoliniju. Ta naj bi se zavzel pri evropskih državah za olajšanje izseljevanja Židov in izposloval pri Hitlerju, da bi pristal na sodelovanje nemških oblasti in stanov z mednarodnim odborom za begunce. — Francoski list »Epoque« napada zunanega ministra Bonneta, ker ni povabil poljskega zunanjega ministra Becka v Pariz, ko se je ta mudil v južni Franciji in je tako zamudil priliko za ustvaritev poljsko-sovjetsko-francoske fronte. Tako se je Beck podal v Berchtesgaden. — Spopade pri Munkačevu raziskuje zdaj mešana madžarsko-češko-slovaška komisija. Ita-

Domišljija in resnica

Tajska legija

Pustolovščine in razočaranja mladega Srba

dni je bil tako skrit. Ker sta ga pa mučila glad in žeja, se je moral hočeš nočeš podati na krov. Kapitan in mornarji so bili ne malo začuden, kajti še nikoli se jim ni zgodilo, da bi s seboj peljali »slepega potnika«. Moral je z drugimi mornarji opravljati vsa mornarska dela, če je hotel dobiti hrano.

Ko je ladja pristala v Alžiru, se je Stojanović podal k nekemu Srbu, ki že skoraj dvajset let živi v Alžiru in je izredno bogat. Stojanović mu je odkril svoje želje in hrepenenja. Hotel je postati tajska legionar. Njegov rojak, starejši mož, ki ima za seboj veliko življenjskih izkušenj, je zmajal z glavo in mu priporočil, naj tega nikar ne stori. Legija je kruta, mu je dejal rojak, ne pozna usmiljenja in gorje tistemu, ki podpisuje s njo pogodbo in ki se za njim zapro vrata legijske vojašnice. Še dolgo je govoril ugledni in izkušeni rojak, a njegove besede niso padle na rodovitna tla. Stojanović je hotel v tajske legijo in ta želja se mu je kaj hitro izpolnila.

Ko je še istega dne prišel na poveljstvo tajske legije, je bil takoj sprejet. Dvanaest zdravnikov ga je pregledalo in ga spoznalo za sposobnega. Podpisal je pogodbo, in od tega dne ni bil več človek, temveč samo številka.

Legionar št. 5883

Legionar št. 5883 se je prve dni imel dokaj dobro. Dobil je 1.200 frankov in tridnevni dopust. Lahko je taval po mestu, občudoval lepe palače in ves pisani svet, ki ga je poprej gledal na filmskem platnu. Hodil je od beznice do beznice, od gostilne do gostilne in se opijal s težkim, opojnim vinom. Nič več ni vedel kaj dela, tudi zavedal se ni, da ga ves čas zasledujeta dva človeka, detektiva, ki jima

je bilo naročeno, da morata nanj paziti, da ne pobegne.

In potem je prišlo pravo vojaško, legijsko življenje. Ves dan vaje z orožjem pod vročim afriškim soncem, na razbeljenem pesku. Prišlo je pa povelje, da mora legija v puščavo, nad uporna plemena. To so bili strašni dnevi, ko so strojnice cele dni in cele noči drdrale v resnici in ne samo v domišljiji in ko je bil afriški pesek ves prepojen s človeško krvjo. To so bili dogodki, minute, ure in dnevi strahote. Tako strašno je bilo vse to, da je mladi pustolovec Stojanović resnično zaželel, da bi bil neke drugje, daleč od legije, najrajši doma.

Posrečen beg

Nekega dne se je po trdnjavi razširila med legionarji novica, da pridejo francoski turisti. Stojanović ni mogel cele noči zatisniti očesa. Njegova bujna domišljija je kovala nove načrte, drzne in skoraj neizvedljive. Hotel je pobegniti. Ko so drugi legionarji spali, se je splazil Stojanović v skladišče in tam ukradel civilno obleko. Skril jo je v posteljo.

Francoski turisti so v resnici prišli. Stojanović je šel v svojo sobo, se hitro preoblekel, se pomešal med turiste in tako neopazno prišel na svobodo. Taval je šest dni in šest noči brez hrane in brez vode, dokler ni naposled prišel do Casablanke. Sreča mu je bila mila. V pristanišču Casablanke je bila usidrana jugoslovanska tovorna ladja »Unac«. Bil je presrečen, hotel je peti in vriskati, kajti bil je naposled svoboden. Vedel je, da ga nobena sila ne more več zadržati v tem afriškem peklju. Spoznal je, da je tisto, kar je njega dni videl v kinu, svet fantazije, resnica je pa dosti, dosti bolj kruta in neumljena.

Neveste in ženini

kadar kupujete bato, si oglejte veliko zalogo raznovrstnega blaga za obleke, belo blago za kapne, rjuhe in perilo, kovrte, garniture itd. po najnižjih cenah

Manufaktura

Janko Češnik

Ljubljana, Lingarjeva ul.

Listek »Družinskega tednika«

Trgovec v pragozdu

Nekega večera pred desetimi leti sem spoznal profesorja van Gelderna, znanega prirodoslovca, ki se je bil prav tedaj vrnil iz Gujane. Pripovedoval mi je čudeže o bogastvu te kolonije. Če verjamem njegovim besedam — in ne vem, čemu ne bi mogel — lahko postane tam človek v kratkem času bogatin. V notranjosti dežele imajo vse: zlato, ki ga izpirajo v rekah, zlato, ki ga kopljejo, demante, gumi, dragocen les, redke rastline in na tisoče domačinov, ki jih je treba samo naučiti, kako se prirodna bogastva izrabljajo, pa vam bodo nanosili vsega, kar more podjeten trgovec prodati.

Bil sem takrat še mlad, podjeten, in imel sem majhno premoženje. Kupil sem si listek za potovanje z ladjo v Paramaribo in si nakupil pet in dvajset zabojev blaga za domačine, v glavnem nože, sekire, orodje in pisano blago, same dobre, uporabne reči, ker nisem maral neizkušenih divjakov izrabljati in jim za dragoceno robo oblašati ničvrednih reči.

V Paramaribu so strmeli vame kakor v tele z dvema glavama. O, da, profesor van Geldern je govoril resnico. V notranjosti, — ljudje so kazali nekam proti jugu, — je vsega dovolj, samo zbrati je treba vse in spraviti na

obalo. Zal pa se doslej še nihče ni našel, da bi to storil.

Prav tedaj sem prišel s trgovske šole. Napravil sem jim majhno predavanje o bistvu trgovine: ponudbi in povpraševanju, o zbiranju potreb, o vsej lepi modrosti, ki sem se je bil naučil. Poslušali so me, se mi nekoliko smehljali in potem govorili o drugih rečeh. Samo neki star kolonijski uradnik, ki je bil nekaj let v notranjosti dežele, me je poklical k sebi in mi rekel:

»Poslušajte, dežela je bogata in morate imate prav. Potrebujemo mlade, odlične ljudi, ki bodo tu uredili promet. Toda ubogajte moj nasvet: ne hodite sami v notranjost! Vzemite kakšnega domačina s seboj. Ti so bolj potrpežljivi. Belci so preveč hlastni in prehitri v občejanju z domačini.«

Ta nasvet se mi je zdel pameten. Ko sem nekaj tednov nato potoval z osmimi velikimi čolni po reki navzgor, je bil v moji družbi tudi domačin, trgovec, ki mu je bilo ime Nehru.

Našel sem primeren kraj za svojo trgovino, — vzvišen prostor ob steku dveh rek, ki ga voda nikoli ne bi mogla preplaviti. Začel sem graditi

Neredna stolica

upliva na ves organizem.
Dobro sredstvo za odvajanje, ki zanesljivo deluje in ima prijeten okus, je

DARMOL

Darmol dobite v vsaki lekarni

prito in da se ne boje tatov, jih obišče v njihovi hiši in jim kaj odnese, da so drugje bolj previdni. Prav tako napravi voznikom, ki puščajo vozove na cesti. Tako, pravi, krade v božjem imenu in kajpak zato, da živi.

700 delavcev je izgubilo delo v cementarni »Split« v Majdanu, ker je ustavila obrat zaradi velikih neprodanih zalog. Potrebno bi bilo, da bi pri gradnji državnih cest uporabljali bolj domači material in s tem podprli domačega delavca.

S tujo obleko se je okoristil neki tat iz Sv. Križa pri Litiji. Vlomil je v hišo posesnika in lesnega trgovca Janeza Celestina iz Sopotu in pobral vse, kar mu je prišlo pod roke. Vzel je nekaj obleke, čevljev, perila, pripravo za britje in samokres. Osumili so Franceta Gracerja iz Gradišča pri St. Rupertu, ker je prodajal samokres, zdaj je pa izginil.

V pijanosti je napadla skupina posurovelih kmečkih fantov domačijo posesnice Katarine Kacove in Ivane Glaubelove v Pekrah pri Mariboru. Fantje so tulili in kričali okrog hiše in polomili in razbili vse, kar jim je prišlo pod roke: šipe na oknih, vrata, ograjo, trse okrog hiše itd. Posesnica Kacova je od strahu dobila živčni napad. Orožniki so razgrajevali polovili in jih zaprli. Zgovarjajo se, da so bili vinjeni.

Če verjamete ali ne

V vasi Leto pri Maglaju v Bosni živi človek, ki ne dela za denar in ki se nikoli v svojem življenju ni zjezil. Ta človek se imenuje Mesud Čanić. Mesud dela danes pri teh, jutri pri drugih ljudeh, a nikoli se ne pogaja za dajmo. Zdej dela za hrano, zdaj za kakšno ponošeno staro obleko, tam ga spet obrižejo in ostrizejo. Priden delavec. Ni čuda, da ima vedno dovolj dela.

V Tetovem v Srbiji je v zadnjem času neki tat obiskoval zasebna stanovanja in trgovske lokale in si nabiral razne stvari, ki so mu pač ugajale.

Policija je tega tatu kaznovala strogo in sicer po metodi kneza Miloša. Tatu, ki mu je ime Paskal Ivić, so namreč orožniki prepeljali deakrat skozi mesto. Bil je vklečen in v narvoču je nosil vse ukradene stvari. Tatu je spremljala številna množica otrok, ki so okrog njega z vsemi mogočimi ropotijami delali peklenški hrup.

V srbskem mestu Kavadarju obstoji stara, tako imenovana Markova kula, ostanek nekdanjega zgodovinskega mesteca Tikeša. Skozi vrata te kule hodijo žene, ki nimajo sreče, da bi imele otroke. Hodijo skozi ta vrata zato, ker ljudstvo veruje, da bo vsaka žena, ki gre skozi ta vrata, lahko dobila potomce.

svojo trgovino. Colne so izpraznili in poslal sem jih spet po reki navzdol, da bi mi pripeljali novih zalog.

Čeprav sem vedel, da je Indijancem znana naša navzočnost, vendar ni bilo nobenega odjemalca v mojo trgovino. Zato sem sklenil sam poiskati svoje bodoče kupce. Majhen čoln sem napolnil z vrzoci in se odpravil nekega dne s svojim tolmačem Nehrom in veslači ob reki navzgor. Prišli smo do vasi ob bregu. Povedati vam moram, da je večina naselbin blizu rek, ker so v teh pragozdih pokrajina vodne poti najboljše in najhitreje. Prijazno smo bili sprejeti. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati, da bi prav rad dal vsem njegovim podložnikom takšne reči, kakor jih je on dobil, če bi mi prinesli zlato, gumi, santalov les in podobne reči. Pogovarjali smo se in podaril lep nož, sekuro in dva valja pisanega blaga, je bil mojih darov zelo vesel, in je takoj ukazal pripraviti pojedino za nas. Med njo sem mu poskušal povedati,

»Nafakar, ali imate žabje krake?«
»Ne gospod, protin imam.«

Velike količine ledu ovirajo promet na Donavi. V naši državi se led v velikanskih ploščah pomika naprej, le ponekod stoji. Tako na primer pri žemunski železniški postaji. V Romuniji je pa Donava popolnoma zamrznjena. Ustavljen je vsakršni promet. Na naši Dravi so tudi ledeni plošče, Sava pa doslej še ni zamrznjena.

Srno z dvema mladčema je ujel in zaklal divji lovec neki 22letni posestnik sin iz Stare Fužine pri Bohinju. Sled sta našla dva lovca, lastnika lovišča. Prijavila sta tatvino orožnikom, ki so pri osumljencu napravili hišno preiskavo in so vse tri srne našli v seniku. Brezsrčni lovec se bo moral zagovarjati pred sodiščem. Pred takšnimi ljudmi je ves trud pravih lovev, da bi dvignili našo divjačino, zaman.

Prijeli so 18letnega cigana Alojzija Gartnerja, ki je prodajal v Slovenjgradcu ukradene dragocenosti gospe Angele Margaretellijeve. Prepeljali so ga v Slovenjgradec, kjer je lastnica takoj spoznala svoje predmete. Cigan je priznal, da so bile te stvari ukradene, trdil je pa, da jih ni ukradel sam, temveč jih je dobil od svoje tete iz Velenja, ki mu jih je dala zato, da bi jih spravil v denar.

Železniška nesreča se je primerila blizu Varaždina. Tovorni vlak je stal na progi, ker se je stroj nekaj pokvaril. V tem je z nasprotni strani pridrvel brzi vlak in treščil vanj. Razbili so se štirje vagoni in službeni vagon tovornega vlaka. V enem izmed razbitih vagonov je bil neki spremnišalec žive perutnine, ki je bil na mestu mrtve. Škode je za okrog 300.000 dinarjev.

8 mesecev sta mučila in stradala svojo 7letno hčerko zverinska starša iz Gornje Račane pri Zenici. Zaprti sta imela v temi in jo izstradala skoraj do smrti. Preiskava je dokazala, da sta jo mučila z namenom, da jo umorita. Nista ji dajala vode. Ubogi otrok sam je v bolnišnici povedal, da jo je mačeha nekoč toliko časa zbadala s šivanko, da je omedlela. Drugič spet

Pri tem je ostalo. Peljal sem se še v druge vasi, toda uspeh je bil povsod isti. Med tem se je v moji trgovini kopičilo blago za menjavo, dobil pa nisem še niti grama gumija, santalovega lesa ali zlata. Kazalo je, da moja prihodnost ne bo prav rožnata, in začel sem se že spominjati dvomečih, presenečenih obrazov v Paramaribu, ko sem tam govoril o svojih načrtih.

Tedaj mi je Nehru rekel nekega dne: »Sahib, če pojde tako dalje, bom napovedal konkurz.«

Slabe volje sem priklimal. »Izprenititi moramo svoja trgovska načela,« je nadaljeval. »Če bi...« in začel mi je razlagati.

Poslušal sem ga. Potem sem se peljal nazaj v Paramaribo in si kupil z ostankom denarja novega blaga. Ko sem se vrnil, sva šla z Nehrom na drugo potovanje. To pot se nisva brigala za poglavarje in moče, ampak sva posvetila svojo pozornost ženskam. In najini predmeti za menjavo niso bili več uporabno blago, ampak nezaprane drobnarije: ogledala, dišave, ceneno okrasje, pisane rute.

V vsaki vasi sva obdarila eno ali dve ženski in povedala drugim, da bodo tudi one dobile takšne zaklade, če nama preskrbe reči, ki jih potrebujeta: balato (gumi), santalov les, zlato, demante.

In to pot se nama je posrečilo. Po nekaj tednih je začelo prihajati blago v mojo trgovino. Čedalje več razbur-

jo je polila s kropom, da je še zdaj vsa opečena. Naposled ji je mačeha še s sekuro prebila desno roko. V bolnišnici ji je doslej odpadlo osem prstov na nogah. Zverinska starša se zagovarjata, da sta jo zaprla zaradi nalezljive bolezni.

Prostovoljno je šla v smrt neka 50letna ženska v Zagrebu, ki je skočila skozi okno tretjega nadstropja. Obležala je na hodniku vsa v krvi, ko so jo pa prepeljali v bolnišnico, je izdihnila. Skozi okno je skočila v živem napadu.

Sebe in svojo zaročenko je ustrelil 22letni Henrik Medved, nameščenec v Batovi popravljalnici v Rogatcu. Zjutraj je prišel na stanovanje svoje zaročenke, 28letne notarske uradnice Ivanke Podmejnike, ki se je hotel v kratkem z njo poročiti. Nihče ne ve za vzrok nesreče, morebiti gre celo za prostovoljno dogovorjeno smrt obeh. Njuno razmerje je baje kalila Medvedova ljubosumnost. Tako sta šla mlada človeka namesto pred oltar v skupen grob.

V evangeliško župnišče v Mariboru so vlomili neznani vlomilci. Splazili so se čez plot in hoteli vrata poslopja odpreti s ponarejenimi ključi, kar se jim pa ni posrečilo, zato so vrata izrezali in odprli. Ko so prišli do pisarne so tudi tukaj vlomili vrata in se splazili v notranjost, kjer so vlomili še v predal pisalne mize in vzeli denar, ki je bilo v njem, okrog tisoč dinarjev. Polastili so se tudi železne ročne blagajne, a so zaslislali šum, ki jih je prepadel, da so pustili blagajno nedotaknjeno. V njej je bilo okrog 20.000 dinarjev. Prepodil jih je hišnik. Sled za seboj so zbrisali z žepnimi roblji.

Plaz se je utrgal v dolini Črne na cesti Kamnik—Gornji grad. Banovinska cesta se je pri tem pogreznila za 6 metrov v dolžini kakšnih 30 metrov, saj se je vsulo kakšnih 50.000 kubičnih metrov zemlje. Vsak promet je za daljšo dobo ustavljen.

Tovorni avto je povozil krojaškega pomočnika Franca Račiča iz Dolnje Pirošice pri Cerkljah ob Krki. Sel je čez cesto, a je na lepem v temi pridrvel po cesti tovorni avtomobil, da se mu nesrečni Račič ni mogel več umakniti. Tovorni avto je treščil vanj, ga z vso silo odbil in mu razbil lobanjo, dobil je pa tudi notranje poškodbe. Prepeljali so ga v bolnišnico, a dvomijo, da bo ostal pri življenju. Za avtomobilistom pozvedujejo orožniki.

Grožen zločin je izvršil cigan Hristofor Petrovič iz Šiškovcev pri Vinokovcih. Srečal je 13letnega dečka Adama Benka, ki je imel na sebi močne čevlje in čepico. Cigan ga je pobil s sekuro na tla, ga sezul in mu vzel kapo. Da se ne bi zavedel in ga izdal, mu je še odrezal jezik.

Mecensko darilo našemu zavodu za strojništvo je podarila tvornica vagonov, strojev in mostov v Slavnskem Brodu, in sicer 140.000 dinarjev. To

Posebno pazite kaj
bolnik pije!

Ce Vam je le mogoče,

daite mu za zdravje in užitek čim
česte najboljše naravno mineralno
vodo

ono z rdečimi srci

Če sami bolchate ali se ne poču-
tite dobro, zahtevajte naš brez-
plačni prospekt v katerem imate
mnogo koristnih navodil o zdravju.

Uprava Radenskega zdravilnega kopališča
SLATINA RADENCI

jenih Indijank se je smukalo okoli nje. In vsaka ruta, ki je prišla v pragozdi, vsak okrasek, je vabil še druge žene v pragozdu v mojo trgovino, kajti ženske so po vsem svetu enake.

Kmalu se je moja trgovina tako razširila, da sem napravil še nekaj podružnic ob drugih rekah. To pot nisem bil tako neumen, da bi sklepal dogovore z moškimi, ampak sem se obrnil takoj na ženske, ki so zmerom potrebovale dovolj kozmetičnih pripomočkov: ustnikov, doz za puder, dišav, lesketajočega se okrasja, majhnih, pisanih ogledal in pestrih rut iz umetne svile. Pogosto sem videl, kako so hiteli čolni po reki, žene pa so med veslanjem jemale doze za puder v roke in se mazale po obrazu.

Kmalu sem navadil ljudi na iskanje zlata in demantov. Na upanje sem jim dajal opremo in hrano, potem pa sem odkupil od njih vse, kar so nabrali. Ker so bili stroški in izdatki teh ljudi malenkostni, je marsikateri izmed njih pridobil za svoje razmere velike vsote, ki so jih pogosto puščali pri meni v shrambo. Edino, kar sem pri svojih poslih tvegati, je bil prevoz. Reke so bile nevarne in pogosto se je zgodilo, da se je kakšen čoln potopil in izgubil svoj dragoceni tovor.

Sistem kreditiranja je zahteval precej obširnega knjigovodstva. Ko so namreč domačini začeli kupovati tudi na kredit ali kakor so rekli »na besedo«, se mi je zdelo to sprva silno

Nepisane postave

V majhni srbski vasi Subski, nedaleč od Čuprije, se je zgodila pred kratkim tragedija, ki ji zlopa ni podobne, bolj žalostne in bolj tragične. Tragedija, ki bo v tem kraju še dolgo predmet razgovorov. Od očeta na sina, od matere na hčer, tragedija, ki bi lahko služila kot gradivo za pretresljiv ljubezenski roman.

V vasi Subski je živel deklica, ki je štela komaj petnajst pomladi. To je bila Olga Petrovičeva. Bila je hči ugledega in bogatega kmeta. In zelo lepa. Čedalje lepša je postajala, čedalje bolj so se kmečki fantje ozirali za njo in hrepneli po njej. Deklica je bila zelo dobra, imela je dobro srce in v svoji notranjosti je doživljala prelepe stvari.

Nekega dne je spoznala, da ljubi mladega in prav tako lepega, toda ne preveč bogatega kmeta.

Na kmetih so visoke postave in ena med njimi je, da grunt hoče grunt, denar pa denar. Olga je ljubila revnega fanta, starši so ji pa zbrali drugega, bogatega. Jokuje ni zalego, ne prošnje, ne grožnje. Starši so ukazali in ker je na kmetih beseda staršev prav tako stroga postava, je šlo dekle pred oltar s tistim, ki ga ni ljubilo.

Nekaj dni po poroki je začela krožiti po vasi novica, da je lepa Olga zblaznela. To, kar se je odigralo med njo in njenim možem, je ostalo skrivnost, prav tako bo pa ostalo skrivnost to, kar se je odigralo v njeni duši in nesrečna žena jo bo nesla s seboj v grob.

Prav gotovo je, da bodo v vasi Subski še dolgo, dolgo govorili o tej veliki tragediji, ki jo je zakrivila nesrečna ljubezen in pohlep po denarju.

je prvi uspeh akcije, ki si jo je zamislil g. inž. prof. Lobe, da bi opremlil prostore novega zavoda s pomočjo podpora naših domačih industrijskih podjetij. Slavonskemu podjetju naj bi sledila tudi naša domača, saj bodo sama v prvi vrsti uživala sadove tega zavoda.

Drzen vlom sta izvršila neki moški in ženska v hišo posestnika Janjeza Andrejičeva v Zloganju pri Mokronogu. Odnesla sta veliko ženske obleke, perila, mesa, slanine, masla in še več drugega blaga. Po sledi v snegu so mogli ugotoviti, da sta bila moški in ženska in smer, kam sta jo ubrala. Na poti sta del plena zakopala v sneg, ker jima je bilo pretežko. Naslednji dan ga pa nista dobila, ker so ga našli drugi in ga vrnila lastniku. Vlomilcev še niso prijeli.

Strupeni plin je vdihaval 18letni mehaniški vajenec Danilo Podlogar iz Ljubljane. V delavnici je delal, med tem je pa iz motorja izhlapel ogljikov oksid, da je vajenec omedlel. Prepeljali so ga v bolnišnico, a je njegovo stanje zelo resno.

Pri smučanju si je zlomil nogo mali 4letni smučarček Joško Lavše iz Ljubljane. Prav tako si je zlomila nogo 13letna Cilka Časnova iz Šiške. Oba ponesrečenca so prepeljali v bolnišnico.

V vlaku je izdihnil 68letni občinski siromak Lovro Stular iz Ljubna, ki se je v spremstvu občinskega nameščenca peljal v bolnišnico v Ljubljano, a je med potjo tako oslabil, da je izdihnil. Zemlja je zasula 18letnega delavca

težavno. Ne zaradi hudega knjigovodskega dela, ampak zaradi razlikovanja posameznih tekočih računov. Večina Indijancev je imela isto ime. Moški so bili Kaitangi, ženske Sutange. Kaj naj torej storim? Kateri izmed 138 Kaitangov je vzel sekuro in »na besedo« obljubil, da bo prinesel zanj gumija, katerega izmed 759 Sutang je dobila ustnik in puder ter obljubila za to narocje santalovega lesa?

Poskusil sem dati posameznim izmed njih številke. To spet ni šlo, ker Indijanci zelo slabo štejejo, in si zato ne morejo visokih števk zapomniti. Naposled sem napravil tako, da je vsako dobavnično kupec podpisal z odtiskom svojega palca. Upokojen kriminalni uradnik iz Paramariba je potem ugotavljal istovestnost posameznih kupcev in jih prav vknjižil.

Na ta način sem izhajal prav dobro. Le ko je nekoč mojemu upniku aligator na lovu odgriznil desno roko, smo imeli težave, da smo našli njegov račun.

Vsa leta, ko sem trgoval v Gvajanskem pragozdu, nisem imel nikoli občutka, da doživljam romantično pustolovščino. Bilo je delo, ki ga je oteževalo vlažno podnebje, Malarija, moškiti in druge nadloge so mi grenile življenje. Domačini so bili mirni in lahko sem se z njimi pogovoril. Dobri prijatelji smo bili. Nikakšnih sporov nisem imel z njimi in poštenost teh ljudi bi lahko marsikomu služila za zgled.

Jožefa Jareca, pos. sina iz Sv. Lenarta v Slovenskih goricah. Delal je pri gradnji banovinske ceste, a se je pri prekopavanju na lepem utrgal velik plaz, ki je fanta zasul. Tovariši so ga s težavo odkopali nezavesnega. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico, ker je dobil tudi notranje poškodbe.

Eksplodizija je nastala v kotredškem rovu pri Zagorju. V rovu se je začel nabirati nevaren plin metan, ki sta ga hotela 50letni rudar Leopold Hribar in njegov 37letni tovariš Ivan Jere razpihati s kompresorjem. Pri tem je na nepojasnen način prišlo do eksplozije, ki je terjala življenje rudarja Hribarja. Jere je pa dobil hude opekline. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Nov planinski dom pod Stolum so odprli za novo leto tam, kjer je bila prej Valvasorjeva koča. Nova koča je zelo prostorna, ima namreč deset sob z dvema posteljama in skupna ležišča za 40 ljudi. Vse je lepo in čisto opremljeno. Nova pridobitev za naše planince!

V vodnjak je padla na sveti večer Marija Stelcerjeva, poseselnica iz Sv. Andraža v Slovenskih goricah. S sinom je nosila vodo v hišo. Ko je sin odšel, je zajela z vedrom vodo, a ker je bilo precej težko, ji je na spolklih tleh spodrsnilo in je na glavo padla v vodnjak. Prihitele so domači in sosed Andrež Ficek, ki se je po vrvi spustil v globino, ter iskal truplo. Po nekaj minutah so ga izvlekli ven. Ves trud, da bi jo rešili z umetnim dihanjem, je bil zaman. Prebila si je lobanjo in sence in je smrt nastopila takoj.

S kropom se je poparila 7letna delavčeva hčerka Amalija Sajovčeva iz Pečovnika pri Celju. Poparila se je po glavi in levi strani telesa. Zdravi se v celjski bolnišnici.

Po nesreči je ustrelil svojega prijatelja 24letnega Franca Čuša 22letni Dragotin Čuš iz Mezgojev pri Pljuju. Odpravila sta se v neko hišo, kjer luščijo koruzo. Dragotin je vzel s seboj puško starega kova in jo obesil na ramo. Med potjo sta srečala Franca Rakuša iz Mezgojev, ki se je začel iz neznanega vzroka prepričati z Dragotinom. Začela sta se ruvati, pri tem se je pa puška sprožila in je zadela Dragotinovega prijatelja Franca v stegno in trebuh. Hitro so poklicali pomoč, a bila je zaman. Čez nekaj minut je izdihnil.

Prijeli so sumljivo neznanco v moški obleki slovenjgriški orožniki na božični dan. V Slovenj Gradec se je pripeljala v elegantni moški obleki in je že tako zbujala pozornost prebivalstva. Zvečer se je pa na skrivaj splazila v stanovanje devljarskega mojstra Ivana Šmida, kjer je hotela prenočiti. Zanj so se začele zanimati oblasti in po krajšem iskanju so jo našli na podstrešju podružnice Ljubljanske kreditne banke. To se jim je zdelo še bolj sumljivo, zato so jo aretirali. Pri zaslišanju je pa navedla dva imena, tako da ne vedo prav, kdo je. Stara je okrog 25 let.

Veliko tatvino zlatnine je izvršil neznan premeten tat v Slovenjgradu gospe Angeli Margaretellije iz Italije, ki je na obisku pri družini tovarnarja Lobeja. Med obedom ji je na Silvestrovo zmanjkalo iz zaklenjene omare, ki je bil njen ključ v predalu umivalnika, za 22.340 dinarjev zlatnine, in sicer velika zlata broška, vredna okrog 10.000 din, briljantni uhani v isti vrednosti, zapetnica, iz denarnice, ki je bilo v njej 500 dinarjev pa samo 360 dinarjev, vse ostalo je pa položil tat nazaj na isto mesto. Vse kaže, da je moral biti domačin, ker so mu bile okoliščine tako dobro znane.

Novo kemično tovarno so zgradili v Sabnu. Tovarna je stala okrog 100 milijonov dinarjev in bodo v njej izdelovali kemikalije za potrebe narodne obrambe, industrije in kmetijstva. Odprli so jo 8. novembra.

Sesto mednarodno radijsko razstavo je priredil radijski klub v paviljonih beograjskega velesejma. V začetku letošnjega leta je bilo na vsem svetu okrog 70 milijonov radijskih aparatov, od tega v Evropi 32, v Ameriki 30 milijonov. Zdaj znaša letna produkcija na svetu 20 milijonov aparatov. Toka se pa porabi za radijske aparate za več ko 20 milijard dinarjev na leto.

Motorne vlake bodo izročili v promet v kar najkrajšem času na progi Sarajevo—Slavonski Brod. Tem vlakom bodo dodali še po en voz III. razreda.

Na osrednjem Wilsonovem trgu v Petrogradu pri Somboru so odkrili delavec nagroben spomenik. Kopali so temelje za neko novo hišo, ko so prišli 40 cm globoko, so našli na nagrobni spomenik več ko pol metra širok in visok okrog 30 cm. Pod spomenikom so našli človeško okosle, ki je pa že povsem razpadlo. Po vseh znakih odkritega groba je verjetno, da je bilo truplo pokopano pred kakšnimi 250 leti, ko je bilo mesto razdeljeno v turški in krščanski del.

Novo telefonsko zvezo Plinj—Juršinci so v teh dneh dogradili in jo izročili prometu.

Logarska šola so odprli z novim letom v Sarajevu. Ta šola je izšla iz višje gozdarske šole, ki je bila nekdanji oddelk srednje tehnične šole. Logarska šola je že obstojala, a je prenehala, ker je bilo preveč absolviranih kandidatov za logarske službe. Šola sme sprejeti največ 40 učencev.

Veliko se govori

vendar so merodajna samo dejstva. In dejstvo je, da ni Aspirina brez »Bayer«-jevega kriza.

ASPIRIN

TABLETE

Oglaš. reg. pod 5. brojem 32608 od 8. XI. 1938.

Umetnost odgovora

Brez dokaza

»Kako boš dokazal, Janez,« je vprašal učitelj nekega učenca, »da je zemlja okrogla in da se giblje okrog svoje osi?«

»Tega mi ni treba dokazovati,« je odgovoril učenec, »ker tega tudi nisem trdil.«

Glava ali račun

»Ali še nisi opazil,« je vprašala žena zbiralec novcev, svojega moža, »da so pogosto tvoje novce okrasili z žensko glavo?«

»Ne,« je odgovoril mož, »opazil sem pa, da pogosto vzamejo moje novce, da z njimi okrase žensko glavo.«

Osebnosti

Poročili so se: V Ljubljani: g. Cene Marinko iz Ljubljane, in gđ. Mira Tominec iz Malega vrha pri Brezicah. V Nišu: g. Janez Razpotnik, rudar v Nišu, in gđ. Frida Rakarjeva, frizerka iz Hrastnika. — Čestitamo!

Umrli so: V Ljubljani: Stefanija Bučarjeva, žena zastopnika tekstilnih tovarn; Josip Verlič, veletrgovec; Mici Janežičeva, žena upravnika pošte; Alojzij Vodnik, kamnoseški mojster; Dragotin Čizmek, kapetan I. stopnje; Ivanka Pajničeva, vdova po žel. zvaniku. V Mariboru: 84letna Marija Majerjeva; 55letna Marija Frangeševa, žena železničarja v pok.; 83letna Marija Senicova, zasebnica; Marija Ramutova, zasebnica; 65letna Terezija Rotovnikova, vdova po žel. uradniku; 38letna Terezija Lukasova, žena progovnega delavca; 48letna Ana Megličeva, vdova po čevljarjem mojstru; 39letni Ivan Steiner, čevljarjski mojster; 64letna Marija Lekanova, vdova po žel. v Celju; 77letni Karel Terbove, oskrbnik posestva šol. sester; Jakob Petek. V Kranju: Berta Demšarjeva, žena zobozdravnika; Marija Reboljeva. V Sarajevu: Branko Borštnik, redov. djačke čete, sin odvornika iz Krškega. Na Jesenicah: Marija Mesarjeva, posestnica. V Sp. Novi vasi pri Slov. Bistrici: 73letna Ivana Leskovarjeva, pos. v St. Vidu nad Ljubljano: dr. Anton Ratajec, ravnatelj v pok. V Dolu pri Hrastniku: 57letna Neža Soparjeva. V Hrastniku: E. Orožnova, vdova. Na Trški gori pri Krškem: Karolina Ferfilova. V Medlogu pri Celju: 73letni Jakob Jazbinšek, žel. delavec v pok. Na Češnjici pri Železnikih: Anton Čerček, trgovec. V Novem mestu: Frane Globelnik, usnar. V Domžalah: Ivan Zorman, ravnatelj. 47letni Ivan Stenovec, šolski upravitelj. V Ormožu: Jožef Kuharič, pos. — Naše iskreno sožalje!

Banka Baruch

11. Rue Auber, PARIS (9e)

Odpredaja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. — Vrši vse bančne posle najkulantneje. — Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 8064-64. Bruxelles; Holandija: št. 1458-66. Ded. Dienst; Francija št. 1117-94. Paris; Luxemburg: št. 5967. Luxemburg.

Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice.

Dvojčki

Pristna ameriška zakonska komedija

Čikago, januarja.

Mister Larkin je imel zelo lepo ženo, ta je imela pa sestro-dvojčko. Mister Larkin in njegova žena sta stanovala v Čikagu, lepa sestra pa v Kaliforniji. Zato mister Larkin ni še nikoli videl sestre svoje žene. Slišal je pa o njej že marsikaj, šele ko je morala mrs. Larkinova po triletnem zakonu zaradi bolezni odpotovati na oddih, je spoznal tudi sestro. Odzvala se je namreč prošnji mrs. Larkinove, da bi med njeno odsotnostjo oskrbovala njen dom.

Dvojčka je bila vse to, kar si je mister Larkin na tistem želel. Bila je čisto njegov tip, kajti njegovi ženi je bila podobna kot jajce jajcu, s to razliko, da se je bolj trudila za svojo lepoto. Nosila je elegantnejše obleke, svoje prste si je dala skoraj vsak dan manikirati in je bila tako nadarjena, da se je mister Larkin na tistem jezil, da se je poročil s Mijo, namesto z ljubko Lijo. In prišlo je, do česar je moralo priti pri tej podobnosti in tolikih odlikah, Lijo je pa zapekla vest.

V solzah je zagotavljala ubogemu Jamesu, da ne bo imela mirne minute prej, dokler vsega, do zadnje podrobnosti ne prizna svoji sestri Miji.

Takrat se je pa James oklenil rešilne misli, da bi ji pomolil pred oči vabljenček za primerno vsoto, na kar je ploha Lijinih solza usahnila. Njeni majhni, manikirani prsti so se oklenili čeka in njena roznata usteca so se spet smehljala. A tega ni mogla prenesti, da bi svoji ljubljeni dvojčki pogledala v oči. Nekega dne pred Mijino vrnitvijo, je Lija izginila proti jugu. James Larkin je upal, da je ne bo nikoli več videl.

Mija se je spočita in ljubezniva vrnila iz letovanja. Bila je nežna in zdelo se je, da se je čudovito popravila. Nekega dne je odkrila nekaj, kar je zbudilo v njej najhujša sumničenja. Ubogi James je prosil odpustanja, žena je pa grozila s škandalom in ločitvijo. Takrat se je James spomnil pomirjevalne pilule, ki jo je bil dal Liji. In ker je nekoč bral, da si dvojčki niso podobni le na zunaj, temveč tudi po značaju, je sklenil napraviti poskus.

Napisal je ček in ga ponudil svoji ženi kot skesano darilo. Ni se zmotil. Tudi Mija se je s pomočjo tega sredstva pomirila.

James je mislil, da je zdaj vse v najlepšem redu. Žal je pa kmalu dobil pismo iz Kalifornije od lepe Lije, ki je v njemu pisala, da nima več denarja. James je poslal ček. Minulo je nekaj tednov in njegova žena je postala bolj in bolj razdražena. James je napisal nov ček.

Ko je James poslal tri čeke v Kalifornijo in tri izročil svoji ženi, je prišel na obisk Mijin stric in pri tem je prišlo vse na dan. Lije sploh ni bilo. Lija in Mija sta bili ena in ista ženska. Mija je svoj dopust preživel kot Lija v hiši svojega moža; samo sebe je varala z njim in je spravljala čeke, ki so bili namenjeni Liji in Miji.

Zdaj je ločitev zahteval James, a prišlo je do sprave. Mija se je obvezala, da bo vsako leto šest mesecev igrala Lijo. Mister Larkin je pa moral obljubiti, da ji bo moral zato se posebej posvečati pozornost.

Znamenita družina

Newyork, januarja.

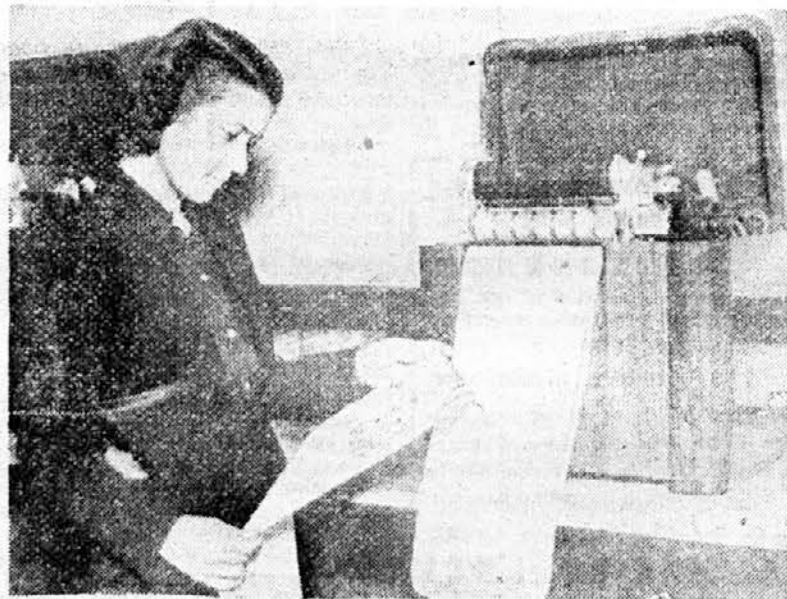
Newyorški časnikarji so odkrili v Forest Hillu pri Newartu kaj nenavadno družino. Oče je namreč Indijec, mati Irka, materin svak zamo-rec, četov svak pa Malajec. Vsi ti ljudje žive v skupnem gospodinjstvu; mešanico izpopolnjujeta pa še šofer, ki je doma s Filipinov in kuhar, ki je Japonec. Vsi družinski člani in služabniki skupaj tvorijo predstojništvo nekega društva z več sto člani. Namen tega društva je, da bi zblížali različna plemena, ki žive na ameriških tleh.

Medvedka, ki ne prenese dima

Oslo, januarja

V okolici norveškega mesta Kongsberga je neki posestnik pregledoval svoje gozdove. Na lepem je zagledal blizu pred seboj medvedko s tremi mladiči. Ša danes živi na Norveškem veliko medvedov, ki se prikazujejo posebno zdaj, ko je bolj mrz, tudi v naseljenih krajih, ki se jih sicer izogibajo. Kmetu to nenadno srečanje ni bilo nič kaj po volji, ker ni imel pri sebi nobenega orožja in ker je vedel, da so medvedke, če imajo mla-

dič, posebno razdražljive in napa-dalne. Res je hitela žival naravnost k njemu, medtem ko se je postavila na zadnje noge. Tedaj je nesrečnežu v zadnjem trenutku šinila v glavo rešilna misel. Slišal je, da se medvedje zelo boje ognja. Potegnil je torej naglo iz žepa natlačeno pipo tobaka in skatlico vžgalice. Prižgal je pipo in kolikor hitro je mogel, pihal velike oblake dima in prižgal vžgalice. Ko je žival zagledala ogenj, je osupnila. Mož je v stiski prižgal vžgalico za vžgalico in pihal, kar je mogel. Morebiti bi se medvedka kljub temu vrgla nanj, če ne bi imela s seboj mladičev, ki je njihove občutljive nosove dim tako dražil, da so se brž obrnili in odcajili. Zdaj je tudi medvedka odnehal od svoje namere in kmalu izginila v gozd za svojimi mladiči.

V Ameriki so iznašli aparat za brzojavno prenašanje celih strani ravno izšlih časopisov. Postopek je podoben brzojavnemu prenosu slik.

O priliki prihoda predsednika francoske vlade v Tunis: g. Daladier pri obhodu častne straže tuniskega beja.

Življenje Audrey Priceove

Kratek življenjepis povprečne Angležinje

Pod pojmom »Angležinja« smo na kontinentu razumeli dolgo časa pu-sto, čemerno damo, ki si s kratko-vidnimi očmi ogleduje znamenitosti s pomočjo Baedekerja. Današnja slika, vsekako kar se tiče mlade poklene Angležinje, je kajpak čisto drugačna.

Neki pomemben angleški časopis je iskal stodoletno Angležinjo in je v ta namen 50 tisočem mladim deklet razposlal vprašanja, ki so terjala odgovor o starosti, velikosti, življenjskih razmerah, ljubezenskih zgodbah itd. Prišlo je 30.000 odgovorov, ki so iz njih sestavili povprečen tip mlade Angležinje in ugotovili, da ta tip popolnoma odgovarja nekemu dekletu, po imenu Audrey Price iz Swansee. To dekle je slika vseh deklet svoje starosti na Angleškem. Več ali manj so ji podobne vse.

Audrey Priceova, mlada Angležinja, je stara 18 let, ima svetle lase, sinje oči in svetlo polt, raven nos in pri velikosti 1,60 m je dokaj vitka. Tehta okrog 55 kil. Obseg njenega pasu znaša 60 cm, okrog ramen pa je 36 cm več. Vrat ima precej dolg, kar se pa ne opazi. Audrey Priceova je stenotipistka. Pri petdnevnem tedenskem delu (ob sobotah v Angliji po večini ne delajo), zasluži 35 šilingov, od česar porabi 30 šilingov za življenjske potrebščine, stanovanje, hrano in obleko in jih da materi. Ostalo, kar ji ostane, porabi za cigarete in za lepoticenje.

Tako živi povprečna Angležinja Audrey Priceova. Ob pol osmi uri vstane, med oblačenjem popije skodelico čaja in poje zraven nekaj peciva. Do odhoda v službo, deset minut pred osmo uro, ji ostane še časa, da se kadil nepogrešljivo jutranjo cigeto. Njena pot v službo je dolga deset minut. Kratek opoldanski odmor prebije doma, kjer najde na mizi navadno ribo, sadje, puding in skodelico čaja. Ob 16. uri se delo konča.

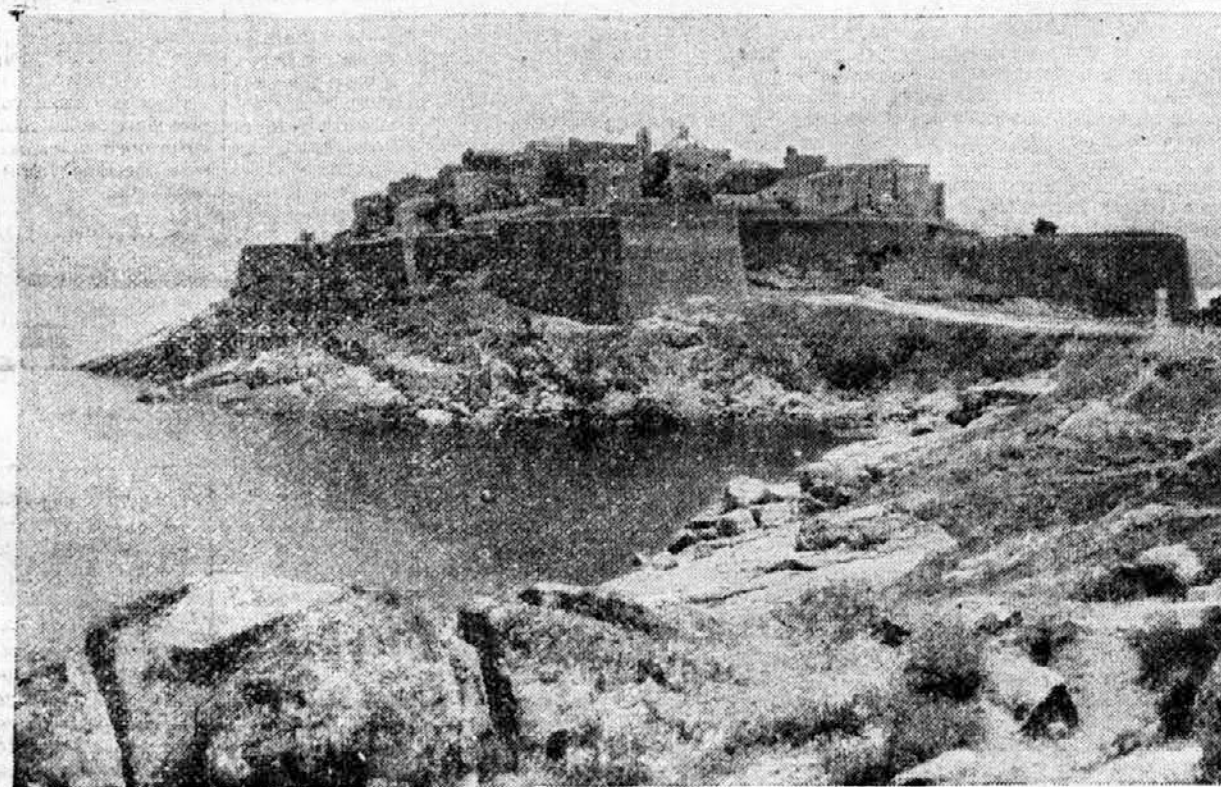
Audrey Priceova odide domov, popije spet nekaj čaja, bere časopise. V njih jo najbolj zanimata ženska priloga in program za kino; posluša radio, potlej se pa zanjo šele začne pravi dan — večer, ko se začne ples.

Skoraj vse mlade Angležinje so navdušene plesalke. Ob osmi uri gre Audrey Priceova na kakršen koli ples. A dolgo ne ostane zunaj. Ob pol enajstih pride domov in šele takrat prav za prav večerja. Mirno meso s pecivom, surovo maslo in čaj. Do polnoči še posluša radio, potlej odide

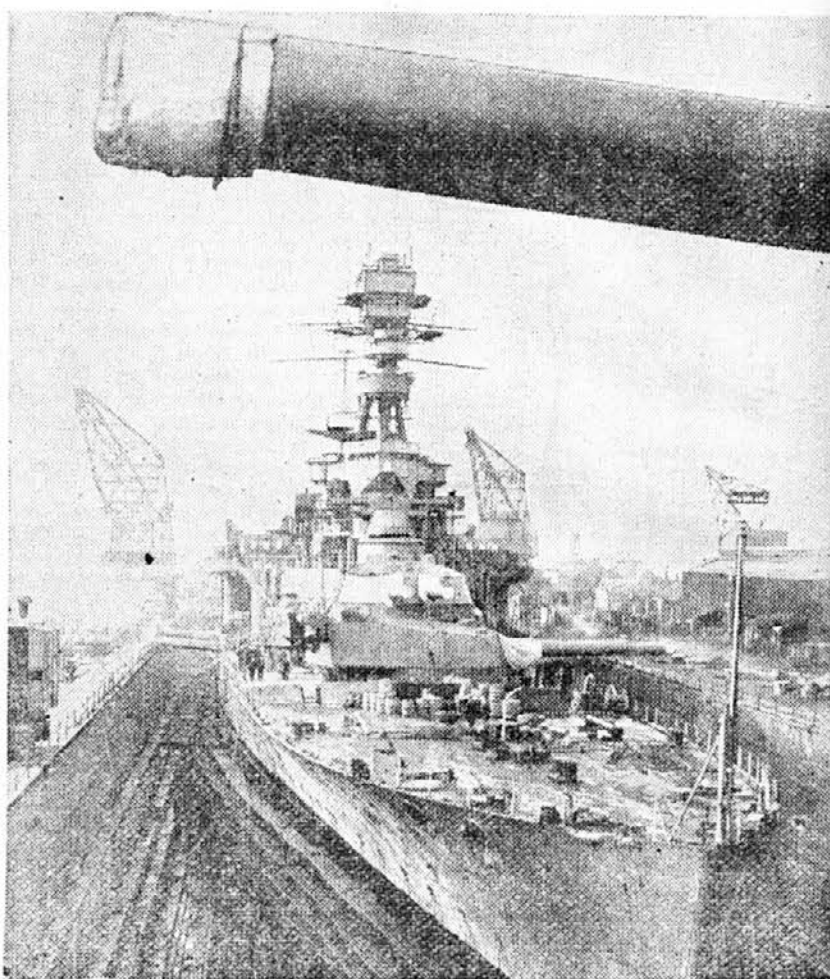
spat z zavestjo, da bo prihodnji dan podoben vsem prejšnjim.

Do sobote zvečer! Popoldne vse nakupi, vsekako nov par nogavic za prihodnji teden (nobena Angležinja noče pogrešiti vsak teden novih nogavic), vsake štiri tedne najmanj eno novo obleko in kar potrebuje še drugega, da postane in ostane ljubko, mlado dekle. Ob sobotnih večerih Audrey pije s svojimi štirimi ali petimi stalnimi prijatelji tudi alkoholne pijače in pogosto gre pred plesom še v kino, kjer je na filmskem platnu njen ljubimec Charles Boyer. Ob sobotah zvečer se pri svoji plesni zabavi ne da motiti od neumornega urnega kazalca, kajti naslednji dan se lahko napije. Ob nedeljah namreč spi do enajste ure.

To je Audrey Priceova, to je stodoletna Angležinja, večerno bitje, posebno sobotne večere, v svojem lahkotnem življenju, ki ji ga misli preveč ne grenijo.

K Daladierovemu potovanju po Sredozemlju: utrjeno korziško mesto Calvi.

Angleški kralj in kraljica se spomladi odpeljeta z bojno ladjo »Repulse« za več tednov v Kanado in USA. Ladja ima 32.000 ton in jo pravkar v Portsmouthu pripravljajo za to vožnjo.

Državna meja pred spalnico

Praga, januarja.

Kaj nenavaden primer se je pojavil pri novi meji med ČSR in Nemčijo v okraju Niefmes. Tam ležeca gora namreč tvori mejo med obema državama. Na njenem južnem pobočju leži sedem hiš. Dve od njih spadata pod občino Grenzdorf, pet pa pod občino Weisheim, ki leži v ČSR. Pri zaznamovanju meje so prišle t.i. hiše pod Nemčijo. Meja pa pelje ravno čez eno izmed hiš.

Tako je prišlo do kaj nenavadnega primera za prebivalce te hiše. V ČSR imajo svoje delo, tam tudi kuhajo in jedo. Če se hočejo pa po končanem delu podati k počitku, morajo preko-rati nemško-českoslovaško mejo. Kajti njihova spalnica leži že na nemškem ozemlju. To pa ne bo več dolgo trajalo. Podvzeli so namreč že vse korake, da se reši vprašanje narodne pripadnosti in da mejo temu primerno popravijo.

ŠIROM PO SVETU

v 53 vrsticah

Nenavadno oporoko je napravil grški rodoljub, veletrgovec Nikolaos Athanasoulis, ki je pred kratkim umrl v Atenah. V svoji oporoki je namreč namenil 12 milijonov dinarjev italijanski državi, in sicer pod pogojem, da v Atenah ustanovi svoje veleposlaništvo in uvrsti Grčijo med prijateljske države. Ker pa Italija tega najbrže ne bo storila, denar pripada naši državi, ki jo je pokojni rodoljub imenoval na drugem mestu. — 50 volkov je napadlo vas Brusturi v Podkarpatski Rusiji. Kmetje so se branili s kosami, vilami in drugim orodjem. Naposled je obležalo na bojišču 14 volkov, žal pa tudi štirje kmetje. — Naslov najboljšega ameriškega letalca je podelila ameriška letalska zveza letalcu Howardu Hughesu. — Kričečo listnico je iznašel neki varšavski inženir. Listnica zakriči, kadar jo kdo ukrade. Za gumb, ki lahko ustavi kričanje, pa ve samo lastnik. — Gramofonske plošče s kuhinjskimi recepti je začela izdelovati neka francoska tovarna. Največ jih je prodala letos za božič. Vsaka plošča vsebuje po dva recepta. — Gasilce je pozval k porodu namesto babice neki mož z Brightona. V usodnem trenutku je bil namreč tako razburjen, da je namesto babice poklical gasilce, ki so takoj prihiteli na lice mrtva. Kmalu so pa spoznali, da niso potrebni in so poskrbeli, da je prišla tudi babica. — Ples plešcev bodo imeli letošnji pred-pust v Lytomišlu. Udeležiti se ga bodo smeli samo plešasti moški, ki so stari več kakor 60 let. — Kolumbova pisma želj imeti prireditveni odbor newyorške razstave. Mestnemu poglavarstvu v Genovi, kjer se pisma nahajajo, je ponudil 6 milijonov dinarjev kot jamstvo. Kljub temu pa Genova ni pripravljena izročiti originalnih pism, temveč samo reprodukcije. — Plebiscit o povratku Windsorskega vojvode so priredili v Angliji, in sicer neuradno. 50% ljudi se je izreklo za, 27% ne, 23% ljudi se je pa zdržalo glasovanja. — 40.500 ton je zlata, ki so ga dobili iz zemlje do leta 1935. Njegova vrednost je pa 1402 milijarde švicarskih frankov.

Odslej »Družinski tednik«
● vedno na 12 straneh! ●

Humor

Gospa in služkinja

V neko zagrebško posredovalnico za služkinje je prišla neki dan gospa Stamenkovičeva.

»Hotela bi dobiti dekle za vse,« je rekla ravnatelji.

Ravnateljica ji je pripeljala lepo in mlado dekle.

»Ali bi hoteli k meni v službo?« jo vpraša gospa.

»Ali imate kaj otrok?« je odgovorilo dekle.

»Nimam.«

»Dobro, kajti k otrokom ne bi šla. Koliko vas je pri hiši?«

»Samo jaz in mož.«

»Koliko sob imate?«

»Tri.«

»Jaz bi pospravljala samo dve. To je dovolj.«

»Naj bo,« reče gospa, »eno bom pospravljala sama.«

»Ob nedeljah ne bom kuhala večerje,« nadaljuje služkinja, »ker grem po kosilu ven in se vrnem šele ob štirih zjutraj. Vsak dan zahtevam po osmi uri prosto. Ne maram nobenega nadzorstva, kam grem zvečer. Stopnic ne bom čistila. Ali imate v hiši radio? Rada imam glasbo.«

»Da, tudi radio imamo.«

»Igram tudi klavir.«

»Tudi klavir imamo.«

»Zahtevam pet sto dinarjev plače.«

»Dobro, plačala vam bom,« popusti gospa.

»In še nekaj. Ali je vaš mož zabaven in vesel človek? Nočem delati pri nejevoljnih, zoprnih in molčečih ljudeh.«

»Oprostite,« reče gospa, »to je pa nesporazum. Mislim, da iščete mesto služkinje, zdaj pa vidim, da hočete priti v mojo hišo kot milostljiva soproga.«

»Koprive,« Zagreb

Škotska

Macpherson ima zaročenko. Nekega večera se je z njo dogovoril: če bodo šli starši od doma, bo v znamenje, da je varno, vrgla skozi okno penny.

Prišel je večer, Macpherson nestrpno koraka po vrtu sem in tja, ko se na lepem odpre okno in penny zažvenkeče na kamenitih tleh.

Dekle čaka že celo uro. Potlej odide dol in ga ošteje.

»To moraš vendar razumeti,« odvrne Macpherson, »pennyja še nisem našel, ker je pretemno!«

Da bi le hoteli!

Pri Skokovih imajo obisk. Mali Jurček je strahovito nemiren.

»Ti,« ga pograja nekdo izmed obiskovalcev, »če ne boš priden, te bomo zaprli v shrambo!«

»Oh,« meni Jurček, »to mi zmerom samo obljubujete!«

Vse zaman

Pri veliki večerji neki gospod govori že več ko celo uro, a zdi se, da bo njegov govor trajal še najmanj pol ure. Eden izmed gostov se obrne k dami, ki sedi zraven govornika:

»Ali se na noben način tega bedaka ne da pripraviti do tega, da bi držal jezik za zobmi?«

»Hm,« meni dama, »to sem poskušala že šestnajst let, a se mi ni posrečilo!«

Med prijateljicami

»Ah,« se navdušuje prva prijateljica, »Pavel mi vselej zatrjuje, da sem njegova prva misel!«

»Potlej sem ga včeraj videla z njegovo drugo mislijo!« odvrne druga.

Dva škota

Dva škota sta v Londonu. Ko si ogledata že vse zanimivosti, kajpak postaneta tudi žejna. Eden izmed njih stopi v neki bar in naroči žganje, ne da bi ga plačal.

»Kako pa si to napravil?« vpraša drugi nevoščljivo, ko se prvi vesel vrne.

»Dami v baru, sem pripovedoval neko veselo zgodbo, da se je morala smejati in je čisto pozabila zahtevati od mene denar!«

Drugi ne reče niti besede.

Ko pa prideta mimo prvega bara, stopi noter in začne pripovedovati točajki neko zabavno zgodbo. Ko se dekle opomore od smeha, ji pravi škot:

»Nekaj denarja dobiš še nazaj, go spodičnina!«

Resno

»Danes sem pisal Tončki: »Ko boš dobila to pismo, me ne bo več med živimi!«

»Pa si tako miren?«

»Da, pismo je imelo pripis: »Čakam odgovora!«

Dota

»Vsa ta jeza bi nam bila prihranjena, če bi mi bil tvoj oče vso tvojo doto naenkrat izplačal.«

»Nič ne de, dragi moj. Saj jo dobivaš počasi, v obrokih.«

»Da, toda tebe sem moral vzeti naenkrat!«

Jamstvo

»Ali ste torej prepričani, da vam bo prijatelj jamčil za posojilo, ki ga zahtevate od mene?«

»Seveda! Saj tudi jaz zmerom za njega jamčim!«

Duševna posvetovalnica

Kdaj naj prijatelj govori?

Včasih je umestna odkrita beseda, včasih pa molk

Prijatelj me je vprašal nekaj zanimivega. Dekle, ki ga je že več let poznal, se je zaročilo z njegovim nekdanjim sošolcem. Temu možu ni nikoli prav zaupal in razen tega je še zvedel, da je začel v zadnjih letih močno piti. Prepričan je, da dekle s takšnim možem ne bo moglo biti srečno, in zato bi jo rad posvaril pred takim zakonom. Toda zaradi tega, ker ima dekle nedvomno zelo velik vpliv na svojega zaročenca in bi mu morda lahko pomagala, da se dvigne, se moj prijatelj še pomišlja. Morda mlado dekle tudi že vse slabe navade svojega zaročenca pozna in bi smatrala tudi najmilejše opozorilo za nepotrebno vmešavanje.

Tako vprašanje je nerodno in marsikdo je že imel z njim opravka. Jaz bi prevzel odgovornost nase in bi govoril, če bi šlo za nepopravljivega pijanca, kajti morda dekle ne ve, ali je ta navada že vkoreninjena, in bi jo prijazna beseda obvarovala nesrečnega zakona.

Moški laže posvari žensko, kakor ženska svojo tovarišico, ki misli, da pomeni tudi najbolj nesebična beseda samo ljubosumnost. Vsi radi dajemo nasvete, sami pa jih ne poslušamo tako radi. Če ni prav resna zadeva, je najbolje, da jo prepustimo tistemu, ki je pri njej sam prizadet.

Pred nekaj leti sem se seznanil z res prikupnim mladim moškim, ki je imel zaupno mesto pri neki tvrdki — in je v svoji službi pomeveril nekaj sto funtov. Samo zaradi poštvovalnosti svojih prijateljev in sorodnikov se mu je posrečilo, da je ušel zaporu. Vendar pa se je še nadalje vedel tako, kakor se mu ne bi bilo treba ničesar sramovati. Kakšni dve leti pozneje je mlado dekle dobilo mesto pri isti tvrdki, kjer je še zdaj delal mladi mož, le da ni imel več tako zaupnega me-

sta. Dekle je podleglo njegovim čarom in čez pol leta sta bila zaročena. Moja sestra, ki je delala v isti pisarni, je bila prepričana, da bo dekle napravilo nekaj neumnega in jo je vprašala, ali ve vse o možu, ki ga hoče vzeti. Dekle je odgovorilo, da je dovolj, če ga ljubi, in da ne želi slišati ničesar drugega. Moja sestra pa ji je povedala, da je nekoč že zlorabil zaupanje svojega šefa in da rad spekulira na borzi. Dekle se za to ni zmenilo in že nekaj tednov nato se je z mladim možem poročila. Njen korak je bil nepremišljen. Mladi mož si je kmalu nato spet prisvojil denar, ki ni bil njegov, in to pot ga ni mogel nihče več rešiti ječe.

So pa seveda tudi ljudje, ki se po-boljšajo, ko se oženijo in kdor je bil tako nepreviden, da je koga pred njimi svaril, se potem izprašuje, ali je bilo to prav, zlasti ker je morda s tem izgubil dobrega prijatelja.

Človeku ni lahko gledati prekrizanih rok, če mlado dekle, ki ga spoštuje, uniči svoje življenje, toda v večini primerov je to najpametnejše, kar moremo storiti. Saj morda ne poznamo tako dobro vseh okoliščin, kakor si mislimo. Večina ljudi se hrani s svojimi iluzijami in celo tedaj, ko eden izmed zakoncev ni tako navezan na

drugega, kakor bi moral biti, bi z vmešavanjem zasejali samo nezaupanje in bolečino. Zena, ki niti ne sluti spletk svojega moža, je srečna; ko pa prvič zve resnico, bo začela trpeti in se potem ne bo upala niti za kratek čas izpustiti moža izpred oči.

Dosti je ljudi, ki v tem oziru nikoli niso posteni, ljudi, ki jim je prav vseeno, če svoje prijatelje in tiste, ki jih na videz ljubijo, vlečejo za nos in ki brez čuta gledajo trpljenje drugega. Vse to bi se dalo preprečiti, če bi bil prijatelj, ki je vse vedel, o pravem času odprl usta. To bi bil morda za žrtev v prvem trenutku močan udarec, toda povprečen človek, ki na tak način uide nesrečni usodi, bo nazadnje še hvaležen za opozorilo.

Čeprav je torej res, da v mnogih primerih z odkrito besedo ničesar ne pridobimo, so vendar tudi priložnosti, kjer se jasna beseda v pravem trenutku izkaže kot velik blagoslov. Kdor se bo obotavljal govoriti, naj ne pozabi, da ima do svojih prijateljev nekakšno odgovornost in da je v nekaterih okoliščinah njegova dolžnost, da se ozira na to odgovornost.

Možje, ki radi pijejo ali igrajo, se navadno zelo ponosni in ni jih mogoče pregovoriti, da bi pustili dekle, ki jih ljubi. Pogosto jih boli že sama misel, da ne bi mogli biti dobri zakonski možje. V splošnem tudi so, ker so velikopotezni in mehkega srca, toda ker so sužnji svoje razvade, skupno življenje z njimi ni prijetno.

Težavno je komu odreči, če prisega, da bo začel novo življenje. Čeprav v to dvomimo, se nam vendar v srcu zdi, da bo morda svoje obljube držal in da zasluži še enkrat odpustanje. In kolikokrat uniči morda še kakšno drugo življenje, če svoje obljube ne drži. Ko-

liko težavnejši je položaj, če je človek s slabostjo še naš sorodnik! Zato tako radi v takih primerih — molčimo.

Toda takšne odločitve niso zmerom pametne. V večini zakonov pridejo časi napetosti in če je možki po značaju slabši, začne morda spet piti ali igrati, da bi na napetost pozabil. Namestu veselega lesketa v ženininih očeh, vidimo kmalu samo žalostni izraz nesrečnega srca. Pogosto se konča zakon z ločitvijo in v bolečini gleda potem žena prijatelja, ki jim je zaupala, in se na tihem izprašuje: »Zakaj mi niste tega povedali?« In v odgovor na nadaljna vprašanja nam morda reče, da se ne bi bila nikoli poročila, če bi bila vedela, da je njen mož vdan alkoholu ali igri. Res bi se lahko ognili mnogim zakonskim tragedijam, če bi govorili, toda odločitev je vselej tako težavna in nerodna.

Dosti je ljudi, ki ne marajo poslušati nobenega nasveta, ali pa ga poslušajo in nas potem ne ubegajo.

Slišimo tudi o ženah, ki morajo skrbeti za kopicco otrok, ko sedi mož v zaporu ali v norišnici. Prav pogost je tak konec sanj o sreči. In najbolj tragično pri vsem je to, da bi se bilo dalo vse preprečiti, če bi bil kdo o pravem času pogledal resnici v obraz in če bi bila žena poslušala o pravem času svarila odkritih prijateljev.

»The Outspan«, Bloemfontein (Juž. Afrika)

Naša kuhinja

Kaj bo ta teden na mizi?

Četrtek: Golaževa juha, makaroni s svinjino, endivija. Zvečer: Mrzla nadevana jajca.

Petek: Pižolova juha, rozinova gibаница, kompot. Zvečer: Pečenjak s solato.

Sobota: Zelenjavna juha, goveja glava, pražen riž, zeljnata solata. Zvečer: Rižota.

Nedelja: Goveja juha, telečje nadevane prsi, krompir s slanikom, endivija, sladkorne prestice, slivov kompot. Zvečer: Prekajen jezik, krompirjeva solata, pecivo, čaj.

Ponedeljek: Krompirjeva juha, možgani na ogrski način, solata. Zvečer: Nadevana ocvrta jajca.

Torek: Kisla repa s svinjino, krompirjev pire. Zvečer: Rezanci s svinjino.

Sreda: Segedinski golaž, krompirjevi cmoki. Zvečer: Pražena svinjska jetra s solato.

Pojasnila:

Mrzla nadevana jajca: Skuhaj jajca na trdo. Vzemite iz njih rumenjake in jim primešajte nekoliko sardelnega masla, olja, soli, popra, sesekljane drobne kumare in nadevajte s tem beljake. Tako nadevana jajca zložite lepo na krožnik, okrog pa deni na listke zrezanih kumaric, karfižole ali kaj podobnega. Jajca lahko nadevate tudi s sesekljano peso, kumaricami in rumenjaki in ti služijo kot okras k pečenki.

Rozinova gibаница: Napravi fino vlečeno testo: Nato zarumeni na surovem maslu kruhovih drobtin, potresi jih po testu in polij nekoliko z maslom, potresi z rozinami, sladkorjem, cimetom, testo zvij in speci.

Goveja glava: Kuhaj posamezne kose glave v slani vodi, ki ji prideni nekoliko korenin in zelenjave kakor za govejo juho. Ko je meso mehko, ga zreži na rezance, napravi svetlo prežganje in daj rezance vanj. Dodaj še za žlico sardelnega masla, limonovega soka in belega popra. S praženim rižem ga postavi na mizo.

Krompir s slanikom: Nareži kuhane olupljene krompirje na rezine, prej pa sesekljaj slanika ali tri sardele in jih deni na razbeljeno surovo maslo, ki si na njem zarumenila precej drobno zrezane čebule. Potem namaži kozo z maslom, posipaj jo prav malo s kruhovimi drobtinami in deni vanjo še gorkega, slanega krompirja, po vrhu vrsto slanika ali sardel, naloži na to spet krompir itd. Ko je kosa polna, oblij krompir z majhnim kozarcem smetane, razmotane z rumenjaki in postavi kozo v pečico, da se krompir lepo rumeno opeče.

Možgani na ogrski način: Očedi svinjske možgane, odstrani vse kožice in jih opeci v surovem maslu. Potlej jih sesekljaj, primešaj nekoliko zemeljnih drobtin, dve stepeni jajci, nekaj žlice kisle smetane, malo nastrgane čebule, soli in popra. Zmešaj dobro tako pripravljene možgane, naredi iz njih ploščate zarebnice, poveljaj jih v jajcu, zemeljnih drobtinah in paprki in jih speci. Kakor svinjske lahko napraviš kajpak tudi telečje in goveje možgane.

Rezanci s svinjino: Odcedi v slani vodi kuhane široke rezance in jih poplakni v mrzli vodi. Razbeli surovega masla, četrt kile sesekljane, prekajene svinjine in skodelico kisle smetane in dobro premešaj z rezanci. Deni jih v

Povejte svojim zancem in

prijateljem, da izhaja

»Družinski tednik«

odslej na 12 straneh!

Današnja moda je močno pod vplivom grške umetnosti — od pričesk, ki krasijo mlade glave, do modernih sandal in bogato nagubanih prazničnih oblek. To je sicer lepa, očarljiva moda, ki pa ne zahteva drugega kakor dovršeno lepoto, da pride prav do veljave

dobro namazano kozo, polij jih z dvema rumenjakoma, razmetanimi z nekoliko mleka in jih rumeno opeli.

Pražena svinjska jetra: Namakaj jih nekaj časa v mleku, da se zmehčajo. Potlej potegni z njih kožico, zreži jih na prst debele rezine in jih deni na mast, ki si na njej zarumenila narezane čebule. V nekaj minutah so dobra, šele potem jih osoli in deni na mizo.

Matere, vzgajajte pravilno svoje otroke

Materinska ljubezen je prav lepa reč, samo premeška ne sme biti! Otroci, ki bodo v bodočnosti cvet naroda, morajo biti vzgojeni za boj z življenjem in za njegove viharje. V boleznih premeška materinska ljubezen otrokovega značaja dostikrat zelo škoduje. Pomislimo n. pr. samo na najpogostejše obolenje: angino! Angina ni zmerom nevarna! Oče in mati naj le pazita in naj se v potrebi obrneta na zdravnika, vendar ni potrebno, da bi prezgodaj zbujala strah v obolelem otroku. Otroku je treba vzeti strah pred angino, ne pa mu pri vsakem najmanjšem prepihu pripovedovati:

»Spet boš dobil angino!«
Na drugi strani pa je treba omeniti še eno napako: materina nega naj otroku olajša vse težave na poti v življenje, varen naj se čuti v materini ljubezni in skrbi, ne smemo mu pa boleznimi izpremeniti v raj. Zgrešeno je, če zbudimo v otroku prepričanje, da mu najbolj strežemo in da se najbolje počuti takrat, ko leži. Ohraniti moramo v njem željo po zdravju! Zlasti je to potrebno pri otroških boleznih, ki se rade pogosto ponavljajo.

Marsikatera mati gre v svoji prevetnosti ljubezni predaleč in svojega otroka tako razvadi, da smatra otrok dobo boleznijo za čas, ko se mu vsaka želja izpolni in ko je on središče vsega domačega življenja. Tako marsikatera mati iz ljubezni nehoti ovira otrokovo zdravljenje, nauči otroka ljubiti bolezen in ustvari tako nekakšno stalno sprejemljivost za bolezen, ki preide počasi iz duše tudi na telo. Pri tem niti ne pomisli, da s takšnim ravnanjem jemlje otrokovega značaja čut za samostojnost in odpornost. Iz takšnih otrok nastanejo potem pomelkuzeni, večno pomoči potrebni razvajenci, ki jim zmerom kaj manjka in ki se jih vsaka bolezen rada loti. Zato, matere, utrdite o pravem času svoje otroke in jih naučite, kakšni morajo biti v boleznih! S tem ne boste ustregli le sebi in njim, ampak tudi narodu, ki bo postal po svoji rastoči mladini močnejši in trdnější.

Negovanje nohtov s ščetko

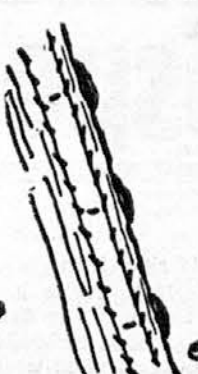
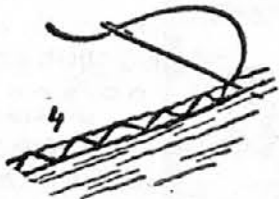
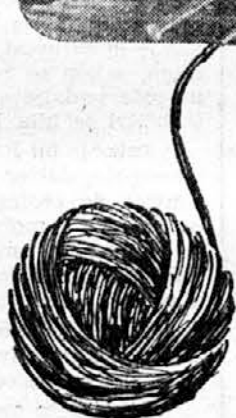
Pri negovanju nohtov poznamo prav za prav le dve vrsti ljudi: tiste, ki si nohte neprestano negujejo, sami ali pa v lepinskih salonih, potem pa še večino ljudi — skoraj samih moških! — ki jim to dolgočasno, včasih tudi drago opravilo, ni prav nič všeč, in ki raje puste, da jim izginjejo polmeseci ob nohtovi korenini za nohtovo kožico.

In vendar imamo čisto preprost, cenen način negovanja, ki nam vzame zelo malo časa in nam da lepo negovane, za vsako delo primerne nohte. Grdo odebelele in občutljive, tšahšah celo vnete kože ob nohtovi korenini, ki se je boji vsakdo, kdor si sam neguje nohte, po tem negovanju ne bomo več imeli, ker tu skarij sploh ne uporabljamo. Pri tem pa lahko opravljamo po negovanju s pomočjo ščetke za nohte vsako delo brez skrbi, da bi ei zastupili kri, torej tudi mazanje avtomobila ali prekopavanje vrta. Po tem negovanju namreč nimamo nikakršnih ranjenih ali občutljivih mest na nohtih, ampak samo utrjeno kožo. Razen normalne majhne ščetke za nohte iz svinjskih ščetin, ki jo uporabljamo pri umivanju rok, ne potrebujemo za resnično praktično nego nohtov ničesar razen vzrajnosti.

Če pri umivanju rok s ščetko z okroglim delom odstranimo nesnago, ki se je nabrala pod nohti — to je pri nekoliko obilnejši uporabi mila vselej dosti bolj praktično kakor čiščenje nohtov z nožem ali zobobrebem, ki spodnji del nohta oškoduje, napravi hrpav in ustvari novo polje za zbiranje nesnag —, če imamo torej, kakor smo rekli, že tako in tako ščetko za nohte v rokah, jo obrnimo in si z drugo, plasko stranjo odstranimo kožo pri nohtovi korenini, od nohtove konice proti členku. Stiri prste ukrivimo, da bodo nohti vsi v isti črti in potegnimo s ščetko desetkrat ali dvajsetkrat v smeri proti nohtovi korenini. Enako naredimo posebej še pri palcu.

Ko si roke osušimo, ovijmo palec druge roke z brisačo in z njim trikrat

Povejte svojim znancem in prijateljem, da izhaja »Družinski tednik« odslej na 12 straneh!

10 nasvetov za pletenje

ali petkrat potegnimo po nohtu tako daleč, dokler nohtova koža dopušča. Če imamo količnejše vaje, nam bo vse negovanje nohtov podaljšalo dobo umivanja kvečjemu za eno minuto. Seveda je dobro delati to po vsakem umivanju rok.

Za ljudi, ki bodo doseganje nadelno manikiranje zamenjali s tem preprostejšim načinom, še tale nasvet: Opustite doseganje manikiranje za teden ali dva, da se vam bo doslej mučena koža pozdravila (grdi nohti v tej kratki prehodni dobi bodo samo maščevanje za prejšnje trpinčenje prirodeli). Ko se vneta koža ozdravi, se lahko brez skrbi lotite novega načina negovanja nohtov s ščetko.

In kakor vsakdo drug, kdor je prešel k preprostemu in dobremu načinu negovanja nohtov, boste tudi vi po

nekaj kratkih tednih (čež noč ali čez tri dni se tudi tu ne dogajajo čudeži!) imeli lepe nohte z lepimi polmeseci, in negovanje vam bo prešlo tako v meso in kri, da se niti zavedati ne boste, da ste porabili zanj kakšno minuto.

Dobra kava vam je potrebna! MOTOHOVA je odlična!
Vodnikov trg 5, Krekov trg 11, telefon 25-77, telefon 25-48

Kdo je izumil ta način, ne vem; jaz sem se ga naučil pri nekem Američanu, uporabljam pa ga zdaj že več kakor deset let in sem res zadovoljen z uspehom, ki sem ga dosegel brez stroškov, brez izgube časa in brez truda.

A. B.

Kaj je treba reči moškemu?

Kakšna žena je priliubljena?

Sokrat je nekoč vprašal lepo hčerko, kako more imeti toliko uspehov pri moških. Grška umetnica v ljubezni pa mu v odgovor ni povedala imen lepinskih sredstev, mazil in dišav, čeprav jih je nedvomno tudi uporabljala — saj je ni izpraševala ženska, ampak moški in poleg tega še učenjak — ampak mu je pripovedovala samo o tem, kako se pogovarja z moškimi.

Ženska, ki si hoče osvojiti srce moškega, mora dobro vedeti, s kakšnimi besedami ga sme govoriti. Pokazati mora veselje, če je dosegel moški kakšen uspeh, v skrbeh mora biti, če se mu kaj važnega ni posrečilo ali pa če je celo bolan. Morda to veselje in ta žalost niti nista vselej pristna in od srca, toda mož to rad izpregleda. Saj moškega ni težavno preslepiti.

Moški hoče, da ga preslepimo

Da, hoče to. Ta ženska je to vedela. Bila je tako zvitka, da ni olepševala samo svojega obraza, las in nohtov z lepilnimi sredstvi, ampak da je uporabljala tako rekoč tudi jezikovno šminko. So ženske, ki so toliko zagrizene, da vselej povedo nepobarvano resnico. Med njimi je mnogo takšnih, ki so poleg drugega tudi lepe. Toda bolečina, ki jo prizadenejo možu s svojo brezobzirno odkritostjo, ko pripovedujejo n. pr. o ljubeznosti kakšnega tekmeča, o svojih izgledih pri drugih moških, povzroči kmalu to, da začnejo moški gledati njihov lep obraz samo še z mešanimi občutki, tako da postane kmalu vsa umetnost zapeljevanja in lepoticenja bolj ali manj neučinkovita.

Kozmetika govora

Kozmetika govora je bila važno poglavje v nekdanji vzgoji deklet. Seveda so jim takrat marsikaj prepovedovali povedati. Tlačenje pa zbudi zmerom odpor. Ker se je moderna žena odpovedala preteklosti, misli, da ima tudi neomejeno svobodo govora. Seveda jo ima! Prav tako, kakor se lahko odreče vsem lepilnim za olepšavanje telesa, se lahko odreče tudi vsem lepilnim v govoru. Pravico ima, da se dela neprijetno in da onesrečuje moškega, čeprav je z njim poročena. Do tega ima pravico, ker ji nič več ne grozi »moral« in okolica. Toda, ali je zaradi tega postala kaj močnejša v razmerju proti moškemu? Komaj!

Može so ničemurni

Grda ženska lahko preslepi lepega moškega, če ga zagrabi pri njegovi ničemurnosti, če mu zna brez vsiljivosti izkazovati svoje priznanje. Seveda ima tako ravnanje tudi svoje nevarnosti. To je prav tako, kakor izgubi predebela naložena šminka svoj namen. Tudi z besedami je tako. Kjer je namen preslepiti preveč jasn, ne moremo več govoriti o posrečenem slepenju. Toliko o bistvu slepenja.

Molči o pravem času!

Praksa nas uči, da moramo uporabljati v pravem trenutku prava sredstva, da dosežemo svoj namen. Kar je v kozmetiki puder, ki zakrije majhne lepote napake, to je v duševni kozmetiki molk o pravem času. Molčati je treba takrat, kadar bi mogli govoriti samo kaj neprijetnega, kaj takega, kar bi bilo odveč. Kozmetika pa ne sme učinkovati samo negativno, da bi zakrivila grdoto. Zdravljenje je njen

V našem listu smo prinesli že precej vzorcev za pletenje in najbrže jih je že marsikatera izmed naših čitateelj s pridom uporabila. Najbrže je pa že katera tudi opazila, da ji je končna izgotovitev delala preglavice in se ji delo kar ni hotelo tako posrečiti, kakršno je bilo na sliki. Nekatere vzamemo delo vse prelahko, druge pa spet pretežko. Najlepše spleteno delo pa nima pravega učinka, če ni skrbno in z okusom dokončano.

Sklenila sem, da bom našim čitateljicam tudi v tem pogledu dala nekaj praktičnih nasvetov. Če jih boste upoštevale pri svojem delu, boste prav zanesljivo vselej zadovoljne s svojim delom. Tiste, ki so zanesljive v pletenju in se nikoli ne zmotijo, bodo svoje delo še polepšale, tiste pa, ki še niso tako izurjene, bodo pa morebitne napake s pomočjo naših nasvetov popravile.

1. Prvi pogoj pri pleteninah je, da so skrbno in lepo zlikane. To je važno zlasti za velike dele. Dobro likanje je pa spet izključeno, če dele napačno navlažimo. Posamezne dele najbolje navlažimo, če jih napnemo med dva kosa namočene papirja in nekaj časa tako pustimo. Ko se je pletenina že nekoliko navzela vlage, odstranimo papir in jo s tenko, vlažno krpo skrbno polikamo. Tiste dele, na primer v pasu in v zapestjih, ki smo jih pletle po dve petlji levo in dve desno, ne smemo polikati, ker potlej izgubijo svojo prožnost.

2. Za likanje majhnih pletenih predmetov pa ni priporočljivo likanje z vročim likalnikom. Najbolje je, če naravno navlažene dele, kakor na primer rokavice, kape in podobno, položimo med dva vlažna papirja in jih obtežimo s čim težkim, najbolje z mrazim likalnikom. Tako stisnjene predmete pustimo kakšno uro, potlej pa obtežitev vzamemo proč in jih na istem mestu pustimo, da se posuše. Rokavice na primer ne smemo nikoli vleči prej na roke, dokler niso popolnoma suhe. Sploh velja to za vse pletenine, ki jih ne smemo obleči še nasploh vlažne, ker popolnoma zgube svojo obliko.

3. Pletene dele pa sešijemo takole: pravi strani dveh delov položimo drugo drugo, potlej pa z navadnimi vbodi sešijemo. Za prvim sešitjem robom sešijemo še enkrat, tako da drugi vbodi vpadejo v prazne dele prve vrste, kakor vidite na sliki 3. Rob potlej z vlažno krpo polikate, da se splošči.

boljši del. Znati mora pričarati čare tudi tam, kjer jih naroda ni dala. Nekoč so mladi ljudje uporabljali splošne ljubezenskih pisem, da so poudarjali svojo osebnost. Pri plesnih vajah so jim tudi morda vcepili nekaj daru za pogovore. Kdo pa ve, ali se ne bomo morda še kdaj vrnili v drugi obliki k modrosti starih časov? Kozmetika besed je hkrati tudi kultura. Če hočete imeti kulturo, gospe in gospodične, uporabljajte kozmetiko besed!

4. Bolj redko pletene dele pa sešijemo tako, da dele najprej sešijemo s velikimi, redkimi vbodi, potlej pa posamezne ranke sešijemo z navzkrižnim vbodom. Naposled polikamo.

5. Če je kakšen del prekratek, je treba že na zgotovljen del priplesti še nekaj vrstic. V tem primeru nasnujemo del na nekoliko drobnejše pletilke, kakor so bile tiste, ki smo s njimi pletle ves del. Ko nasnujemo, hkrati že tudi dopletemo in tako se razlika skoraj ne opazi, ko ves del polikamo.

Kadar dele zaključujemo, ne smemo pri tem smetati preveč trdnosti, ker pletenina zgubi svojo prožnost. Zlasti pri vratu potlej človeka ovira.

6. Tiste dele, kjer so gumbi in gumbnice, moramo vselej podložiti s trakom, da ves del ne zgubi oblike. Dobro je tudi, če podložimo na ramenih. Sploh obdrže najdalje kar najlepšo obliko pletenine, ki so vse podložene z blagom. Pri tem niti ni treba, da je blago ravno novo. Za pleteno krilo je pa skoraj neobhodno potrebno, da ga podložimo približno do kolen, ker le tako ohrani lepo obliko in ni krilo pretenko.

Kako popravimo napake?

Napake, ki ste jih opazile pri končanem pletenju, vam še ne smejo vzeti poguma. Marsikaj se da popraviti. Če ste na primer opazile, da je prvi del krajši od zadnjega, ali pa narobe, to utegnete popraviti že z likanjem.

7. Če se je pa pokazalo, da je jopica na primer prevelika, dele kratko in malo vsijete, če so vsiti deli preveliki, jih odstrižemo. Da se odstrižene petlje ne bi trenale še naprej, na koncu nekajkrat presijemo na sivalni stroj.

8. Hujše je že, če se izkaže, da je jopica preozka. A tudi to lahko popravite. Spletete dva enako velika dela in če jih skrbno prišijete na osnovna dela in lepo z vlažno cunjno polikate, tega nihče ne bo opazil.

9. Če je postala vratna odprtina na hrbtu pregloboka, potlej nasnujte petlje na pletilko in dopletete, pri čemer vselej strnete z navpičnim delom izreza. Pletete do ramen.

10. Če ste sweater spletli prekratko, potlej na spodnjem delu, kjer ste pletle dve petlji desno in dve levo, zadnjo vrsto odstrižete, odstranite niti in nasnujete znova. Doplete toliko, kolikor je potrebno. Če vam je zmanjkalo volne iste barve, doplete z drugo. Napaka se niti opazila ne bo.

Torej, zdaj, upam, vam pletenje ne bo delalo toliko preglavice, kolikor ste jih imele doslej. Z dobro voljo in potrpežljivostjo se da vse popraviti. Z delom boste prav tako zadovoljne, ko boste videli, kako ste napake spretno popravile, da se jih niti ne opazi.

Proti zaprtju

Leopiltule

Oglas reg. S. br. 104 dne 19. II. 1938.

Gospodična tajnica

Roman velike
ljubezni
po znanem
pisatelju
Alfredu
Schirokauerju

5. nadaljevanje

Videl je sklonjeno glavo, profil, ki ga je osvetljevala svetilka na mizi, svetle kodre na čelu, ki so bili kakor zlati, lep, raven nos z drhtečimi nosnicami, ustnice, ki so bile pri pisanju nekoliko napete, lesketajoče se oči s temnimi oboki obrvi in trepalnic, videl je nežno okroglo lice, ukrivljen hrbet in težki, svileni, nekoliko temnejši zvitek las. Gledal je, kako je mala, drobna roka, z lesketajočimi se rožastimi nohti, ki se je v njih lomila luč, hitela čez papir, kakor bi bila samo zase živela. Ko je premišljal in narekoval, je vsrkaval z vso svojo dušo vase sliko tega prelepega bitja, čutil je njeno toploto, njen dih, se opajal ob živih črtah njenega obraza, ki je v njem drgetalo samo vznemirjenje, s poostrenimi čutili je slišal, kako se je v njej pretakala kri, sok njene mladosti. Začutil je neznano, osrečujočo ugodje, da je dobro, ko jo vidi pred sabo, in čutil, kako mu ona olajšuje življenje, kako mu je nežno okrepčilo. —

Hilda je mislila samo na svoje delo. Vse moči je zbrala. Ker je imela le malo vaje, je s težavo sledila poplavi njegovih besedi. Zavest, da je zadovoljen z njo, jo je razburjala, in zagrizeno se je trudila, da ne bi ostala za njim. Prirodna razumnost ji je pomagala. Brez sape se je podila za njegovimi stavki. Toda vzlic vsej naglici je imela spet, kakor davi pri prvem kratkem srečanju na sodišču, občutek duševnega miru. Občutila je nekakšno zavest, da je varna v bližini tega človeka. Podzavestno je to čutila, toda močno.

Naposled se je ustavil.
»Dobro ste mi sledili, gospodična. Ali je bilo zelo hudo? Pri delu nisem preveč obziren.«

Zaupno se mu je nasmehnila. »Saj vidite, da se nisem nikoli ustavila. Upam, da bom jutri, ko bom prepisovala, znala vse prebrati.«

»Če ne pojde, si pa kaj izmislite. Da bo le imelo rep in glavo. Saj ni potrebno, da je vsaka moja zlata beseda tako napisana, kakor sem jo rekel.«

Nekaj je pomislil, potem pa je hitro rekel: »Da, gospodična, jutri zjutraj bi vam rad narekoval pri sebi doma. Gospodična Bergwaldova je zelo izmučena. Ali lahko pridete ob sedmih k meni?«

»Seveda!«
»Dobro, čakal vas bom.«

Prikimal je, mirno mu je ponudila roko in krepko ji jo je stisnil. Potem je šla.

Dolgo je strmel v vrata, ki so se bila za njo zaprla. Soba, kjer je toliko let vsak dan delal, se mu je iznenada zazdela tuja in mrzla.

Med dolgo vožnjo v predmestje — Hildin oče je imel majhno trosobno stanovanje zunaj mesta — je imela Hilda dovolj časa, da je premišljala o Röhnovem obtoževanju zakona. Vsake besede, ki ji jo je bil povedal, se je še spomnila. In strašna slika križanega zakona je stala pred njenimi očmi kakor živa.

Vedela je, da je njegov odpor do zakona krivičen. Čisto zanesljivo. Preveč enostranski je bil — moral je biti. Saj je vedela od prepisovanja, kakšne strašne izrastke ustvarja zakon. Vse grdo v družinskem življenju je moral zvedeti, poslušati vsak dan. Ni čudnega, da se mu je zdelo poglavito to, kar je bilo samo izjema, bolestna spaka! O, če bi bila tako zgovorna, tako spretna v besedah kakor on, bi mu lahko dokazala, da je ta zaslepljenost njega nevredna, in bi ga spreobrnila. Da, mora ga izpremeniti! Ta enostranost ji je kalila njegovo sliko. Hotela ga je videti velikega in širokega v vseh mislih, brez tesnobe, blagega, pravičnega, vse razumečega, vse odpustajočega, vzornika, najplemenitejšega človeka. Takšnega ga je hotela imeti.

Čisto prirodno se ji je zdelo, da ga hoče videti takega. Kajti niti slutila ni, da je bila ta vroča želja že prva ljubezen.

15

Vsa sveža je stala Hilda drugo jutro ob sedmih pred Röhnovo delovno sobo v villi.

»Ali je bilo hudo tako zgodaj vstati?«

Nasmehnila se je. O, ne, pri nas zgodaj vstajamo. Že od takrat, ko je bil oče še v službi.

»Častnik je bil?«

»Da, polkovnik.«

Prikimal je in vse razumel. Potem je hotel obrniti pogovor drugam in je veselo rekel: »Pojdite v sobo, kjer je klavir. Tam je tudi neka slika, ki vas bo zanimala. Pa ni tako mračna kakor tista v pisarni.« Ko sta prišla tja ji je dejal: »Tako, zdaj pa poiščite tisto, ki jo mislim.«

Hilda je začela gledati po stenah.

Tu v tej svetli sobi so visele vesele slike lahkorokih umetnikov osemnajstega stoletja, Francozov in Angležev.

Hilda je stopala počasi mimo njih. Vsi veliki umetniki so bili tu zbrani. Pred posnetkom Lawrenceove »Miss Farell« ji je zastala noga.

Nasmehnil se je. »Dobro si oglejte to damo!« jo je spodbudil.

Dolgo je gledala presenetljivo verni posnetek neznanega mladega slikarja.

»Ali mislite, da sem teje dami podobna?« je vprašala in se obrnila k njemu.

Stopil je tik k njej in primerjal črto za črto.

»Ali mislite, da niste? To bi bila lahko vaša slika.«

Odkimala je. »Res vidim nekakšno daljno podobnost, toda še dolgo nisem tako lepa.«

»Pač,« je prepričevalno rekel. Tedaj se je razigrano nasmehnila. »No, če hočete — drugačnega prepričanja vam ne bom vsiljevala.«

»Saj bi mi ga tudi ne mogli vsiliti,« je vedro odvrnil. »Na slike se razumem.«

»In na ženske?« je rekla čez ramo, z nagajivostjo, ki pa za čudo pri njej ni zvenela koketno.

»Samo tepci mislijo, da se razumejo na ženske,« se je nasmehnil in ji pogledal v sinje oči. »Jaz pa nočem, da bi imeli tudi mene za tepca.«

»To se vam tudi ne bi posrečilo,« je mehko rekla. Tako otročje ljubko in resno, da bi jo bil najrajši objel. Namestu tega jo je na videz osorno opozoril: »Zdaj morava pa delati!«

Odhitela je v delovno sobo.

Kaj je z njim? Ali ga je ujezila? S čim? Da še ni pisala? Saj jo je vendar on poklical k slikam.

Nazadnje si je mislila, da so moški pač vsi takšni in da jih je težavno razumeti.

Spet je narekoval hlastno, brez prestanka. In vendar ni bil pri svojem delu. Misli so mu morale bloditi nekje drugje. Kaj je bilo na tem dekletu, da je bil v njeni bližini tako vesel, tako uravnovešen, kakor že dolga leta ni bil? Njena lepota? Seveda tudi. Toda ali mar ni že brez zanimanja gledal toliko lepih žena?

»To je tisto, ki se ne da imenovati, ki se ne da pretehtati, tisto, o čemer trdi Goethe, da se skriva v vsaki veliki umetnici,« je mislil sam pri sebi. »Ali mar ona ni dragocena umetniška priroda?« O nečem je bil prepričan: še nikoli se mu ni zdela nobena ženska tako privlačna, tako dražestna kakor to pametno, odkrito, časih otroško razigrano dekle. Zdelo se mu je, da so poleg njene ljubečnosti vse druge ženske otopele in preveč z zemljo zvezane. Njen nasmeh je oživiljal, njen pogled je šel v kri.

Molčal je in se zagledal vanjo. Čutila je njegove poglede, pa se ni ozrla kvišku. Naposled je opazil, da so njeni prsti mrtvo počivali na papirju. Z roko si je otrl čelo.

»Zvezo sem zgubil,« je rekel in se opravičil. »Kaj sem nazadnje rekel?«

Pomagala mu je in prebrala zadnje besede.

»Tedaj je stopila gospodična Marga v obtoženčevo življenje.«

»Pravi!«

Nadaljeval je.

»Najprej je bila njegova tajnica. Kmalu pa je postala dosti več.«

Za trenutek sta se stopila njuna pogleda v enega, potem je začela Hilda hitro pisati. Sklonila je glavo globoko čez zvezek.

Nekako je stopilo nekaj med njega in njo, nekaj težkega, nekaj preživega.

16

Narekoval je samo še njej.

V pisarni je vrelo. Gospod Nielebock je odkimaval z glavo in napihoval usta. Kolikor je občudoval svojega šefa, vendar se mu je zdelo njegovo ravnanje neprimerno. Vse, kar je prav — toda to z gospodično Lobachovo ne more biti pametno. To je protekcija, ki bije pravici v obraz, samo zato, ker je dekle plemenitega rodu in hči polkovnika.

Tako daleč se je spozabil, da se je spustil z Loto Bergwaldovo v pogovor o tej zadevi.

»Ljubi jo,« je med solzami potožila Lota.

»Oporekam,« je vzklil predstojnik, ki mu je uradni jezik prešel že v kri. »Da bi bil dr. Röhn zaljubljen? Popolno nepoznavanje dejstev!«

Lota je trmoglavo prikimala. »Tako lepa je ona,« je pošteno priznala.

»Kaj se pravi lepa! Tudi vi ste lepi,« se je razvnel Nielebock.

»Pa ne tako.«

»Jaz vam pa rečem — in verjeti mi morate, ker sem vaš predstojnik — da jo protežira samo zaradi njenega plemenitega prilika in polkovnika. Saj je tudi dr. Hellebrandt zahteval od mene, da moram biti z njo skrajno obziren. Pa se me ni prišlo. Zame so vsi ljudje enaki. Dr. Röhn je seveda lažje pregovoril. Ali ste zdaj prepričani?«

Lota je spet prikimala. »Ljubi jo,« je uporno rekla.

Zdaj se je gospod Nielebock ujezil. »Ne govorite tako! Ker nimate ve, babnice, ničesar drugega v glavi kakor ljubezen in podobne reči, zato naj bi se dr. Röhn — smežol!«

Tedaj so kanile prve kapljice na pisalno mizo. Nielebock ni smel videti ženskih solza! Hitro je obrnil hrbet in izginil.

Dr. Hellebrandt tega ni zvedel. Njegova tajnica je bila Elza Schatterjeva. Opravljala je svoje dolžnosti. Več ga ni zanimalo. Pisarna je bila pod Nielebockovim žezlom.

V pisarni so gledali Hildo zelo hladno. Tega pa ona ni opazila. Preživljala je svojo prvo opajajočo ljubezen.

Da jo je Röhn zavzel v prvem viharju, je bilo manj čudno kakor to, da se je tudi on, ki je imel toliko izkušenj, zagledal vanjo. Saj je bilo na njem vse, kar napravi moškega v očeh ženske poželenja vrednega: pаметen je bil, eleganten, lep, visok položaj je imel, v življenju je vselej uspel in slovel je kot ljubljeneč žensk. Ona med tesnimi stenami svojega kateja stanovanja ni ničesar doživela. Zdaj je prvič stopila v življenje in takoj naletela na Röhna. Bil je zanjo prvi moški, ki ga je srečala. In zdelo se ji je, ne brez vzroka, da je najboljši.

Pri njem se je naučila, da bi lahko ljubila. Lahka veda! On pa je zvedel pri njej, da še lahko ljubi. Še večje spoznanje za človeka, ki je mislil, da je že premagal vse norosti in sladkosti srca in da se je prebrazil tako daleč, da more čutiti do vsega ženskega samo neosebno dobroto.

Zdaj je bil, kakor vsakdo, ki mu vzcvete pozna, velika ljubezen prepričan, da prav za prav nikoli ni doživel prave, resnične ljubezni. Vse doslej mu je bilo le predigra, priprava, skrivnostno čakanje na tisto edino, kar mora priti.

Ure narekovanja so jima bile vsebina dneva. Še nista govorila z besedami o tem, kar ju je prevzemalo. Toda v ozračju okoli njiju je drhtela skrivnost njune krvi, vsak pogled, vsak zabrisano nežen pozdrav, vsak stisk rok pri slovesu je izdajal to, kar so njune ustnice še plaho prikrivale.

Zdaj je delal med narekovanjem že dolge odmore. Nikoli si ni pri gospodični Bergwaldovi in njenih pred-

nica vzel časa za osebne pogovore. Njegovo narekovanje je bilo za vse časna služba, hkratu pa tudi velik napor.

Pri Hildi pa je pogosto zašel od narekovanja kam drugam, govoril je o sebi, on, ki je drugače tako vztrajno molčal o svojih mislih in doživljajih, in jo spodbujal s prijaznimi vprašanji, da mu je pripovedovala o svojem življenju. Tako je spoznal njene tesne razmere, njeno ljubezen do očeta.

Nekoč, ko je zvečer prišla pisat, je bil bled in pobit. Čeprav je bil utrjen za človeško trpljenje, se je le časih zgodilo kaj takšnega, kar ga je zadelo in uklonilo.

Takoj je videla, da nekaj pri njem ni v redu, pa se mu ni marala v vprašanji vsiljevati. Poskusil ji je narekovati, iznenada pa je udarilo iz njega: »Gospa Marholzova si je popoldne prerezala vrat!«

Zdrznila se je. Zalostna novica jo je prav tako trdo zadel kakor njegov čuden, izpremenjen glas.

Zastrmela se je vanj. Sedel je za mizo in podpiral glavo z rokami.

»Mrtva?« je šepnila.

Prikimal je.

Hilda je iz diktata in aktov poznala najvažnejše Röhnove tožbe.

Vedela je, kako neutrudno se je Röhn boril za gospo Marholzovo. To je bila starejša, zelo bogata dama, ki se je nedavno omožila z upokojenim častnikom. Ko ji je Röhn oprezno svetoval, naj se dogovori z ženinom za ločitev premoženja, je to odklonila, češ da je za njenega bodočega moža poniževalno. Po poroki pa se je Röhnovo mnenje, da jo je mož vzel samo zaradi denarja, uresničilo. Častnik je bil z ubogo ženo tako surov, da mu je nazadnje v strahu pobegnila od doma.

Zdaj ga je Röhn po njeni želji tožil. Najprej je poskusil izsiliti od njega vzdrževalnino iz njenega lastnega premoženja. Mož in sodišče sta to odklonila. Zlorabljanje in surovost, tako je sodišče odločilo, nista bila tako huda, zakon ni bil tako hudo razvrnil, da ga ne bi bilo mogoče nadaljevati. Žena se mora vrniti k možu. Po tej odločitvi je bila ločitvena tožba nemogoča.

Tako je bil Röhn v obupnem položaju. Ločitev je bila nemogoča, dokler pa traja zakon, gospa Marholzova nima pravice do svojega denarja. Ostalo ji je torej le še to, da se vrne k možu, ki bo zdaj z njo še bolj surov, ali pa da od lakote umre. Kajti sodišče je odločilo, da možu tako dolgo, dokler se žena ne vrne k njemu, ni treba plačevati vzdrževalnine.

Včeraj je Röhn kolikor mogoče obzirno odkril nesrečni ženi obadva izhoda. Danes je segla v svoji sobici po tretjem, poslednjem...

»Tu imate svoj češčen zakon!« je dejal tako pobit, kakor ga še nikoli ni videla. »Tu imate naše blazne zakone! Ali nisem imel prav, ko sem vam rekel, da srednjeveške mučilnice niso bile proti temu nič? Tu stojim z zvezanimi rokami brez moči, ne morem pomagati, ubogo žensko moram pognati v smrt.«

»To je samo posebno usoden primer!« ga je poskusila potolažiti.

»Saj ni res!« je skoraj jezno vzklilnil. »To se dogaja vsak mesec. Vsi boji so zaman. Z besedo in pisanjem se borim za spremembo ločitvenih zakonov. Za ugledne posilance sem se skril — poklicali so me v odbor za spremembo zakonov — naposled je zadeva prišla vsaj v tek. Toda vse bo ostalo pri starem, upor v zbornici je prevelik, človeške žrtve pa padajo dan za dnem.«

Ves pobit je molčal.

Po kratkem odmoru je nadaljeval bolj umerjeno:

»Dokler se zakon ne bo dal rešiti na predlog enega izmed zakoncev, ki se bo prepričal, da ne more s tovarišem več živeti, tudi brez krivde drugega — kaj se pravi krivda? — je segel samemu sebi v besedo. »Ali je treba zmerom govoriti o krivdi? Ali ne more biti tudi brez krivde zakon trpljenje? Kakor ne bi mogli nastati spori v zakonu že samo zaradi povezanosti, zaradi vsakdanjih nesoglasij v skupnem življenju?«

»Gospod doktor,« je zamišljeno rekla, »zmerom iznova povdarjate, da je zakon nekaj nemogočega. Ali vas smem nekaj vprašati?«

»Prosim.«

»Kaj imate boljšega? S čim hočete nadomestiti zakon?«

Pogledal jo je, toda čutila je, da gleda skozi njo — nekam daleč. »Da, draga gospodična, o tem sem dosti in pogosto premišljal. Samo dva izhoda sta: zakon ali nezakon, to se pravi — nikari se ne prestrašite, če povem staro, izrabljeno besedo — svobodna ljubezen!«

»Nisem se prestrašila,« se je nasmehnila, njene oči pa so ostale resne.

Nadaljeval je:

»Najidealnejše stanje bi bilo seveda svobodno, odgovorno, skupno življenje spolov, dokler traja ljubezen. Saj v tem ni bistvo vprašanja. Vprašanje se začne šele pri otrocih. Toda vse to je še v oblakih, gospodična. Zakon je preživel stoletja in jih bo še preživel. Mi ga ne bomo mogli uničiti. Nisem teoretik. Samo trezno mislim in delam. Zato je zame tu ena sama rešitev: olajšanje ločitve, ki naj bo nadomestilo za razočaranje. V tem je nujna zahteva etike, kulture in človeštva. Sicer pa svetujem vsakomur, kdor ima ušesa, da posluša: naj se ogne zakonu.«

»Hvala vam za odgovor,« je tiho rekla.

»Precej izrpen je bil, kaj?« se je nasmehnil. »Ne vem, kako da me vaše razumne oči zmerom tako razvnamejo. Obstal je in zamišljeno dvignil glavo. »Kako sva prišla do tega?«

Hotela mu je odgovoriti, tedaj pa je že sam vzklilnil: »Saj res, zaradi smrti uboge ženske! Ali ni bila to žalostna žrtev zakona?«

Omahnil je na stol, stisnil roke v pest in se zastremel predse.

Tedaj ga je ljubeznivo opomnila: »Gospod doktor, vsaka reč vas ne sme tako prevzeti!«

Pogledal jo je in grenko rekel:

»Vem, sentimentalni sem.«

»Ne, ne!« se je preplašeno branila.

Planil je kvišku in stopil k njej.

»Gospodična, saj se vam niti ne sanja, kako včasih sovražim svoj poklic!« je udarilo iz njega.

»Gospod doktor?«

»Da, sovražim ga. Samo lahkomišelnosti moram služiti in ji lahko ustrežem. Pred pravo stisko moram stati zvezanih rok in ne morem pomagati. Vsak dan moram gledati v obupu, kako padajo žrtve! To je moj poklic!

Georges Clemenceau

Edouard Daladier

Dvajset let pozneje...

Kaj je še ostalo od mirovnih pogodb

Pred dvema mesecema je minulo 20 let, odkar se je končala najstrašnejša vojna vseh časov. Čez nekaj mesecev bo minulo 20 let, odkar se je iz te vojne rodila prva mirovna pogodba. Dvajset let je kratka doba v življenju narodov, in vendar: koliko sprememb smo doživeli v tem času! Nekdaj tolikanj ponosna stavba mirovnih pogodb — kaj je danes po 20 letih še ostalo od nje?

Primerjalni pregled,

prirejen po članku

M. Chaminada in R. Lewinsohna v »Paris-Soir«

Meje

Leta 1919

*

Leta 1939

Versajska pogodba

Nemčija odstopi Franciji Alsacijo in Loreno.

Nobene spremembe. Hitler je izjavil, da med Francijo in Nemčijo ni več aljaško-lorenskega vprašanja.

Nemčija odstopi Franciji v izključno lastnino premogovnike v Posaarju in prepusti oblast nad tem ozemljem Zvezi narodov. Po preteku 15 let naj prebivalstvo s plebiscitom odloči, komu naj se dežela priključi, Nemčiji ali Franciji.

Po plebiscitu 13. januarja 1935. se Posaarje vrne 1. marca 1935. k Nemčiji. Nemčija odkupi lastninsko pravico do pastarskih rudnikov za 150 milijonov mark, vendar dejansko tega zneska ne plača v gotovini, kakor bi morala po mirovni pogodbi.

Nemčija odstopi Belgiji okrožje Eupen in Malmédy (1036 km², 60.000 prebivalcev, med njimi 50 tisoč Nemcev, ostali so Valoni; kljub temu se je prebivalstvo izreklo pri plebiscitu v juliju 1920. za Belgijo).

Nobene spremembe.

Klajpeda (Memel) dobi avtonomno vladno pod suverenostjo Litve.

Nobene spremembe. Nemčija misli zahtevati preureditev Klajpede v svobodno mesto.

Gdansk postane svobodno mesto pod pokroviteljstvom Zveze narodov.

Uradno nobene spremembe. Dejansko je pa vlada že dočela hitlerjevska in nadzorstvo Zveze narodov je le še formalnega značaja.

Ozemlje, ki tvori gdanski koridor, na levem in desnem bregu Visle, dobi Poljska in z njim prost dohod na morje.

Nobene spremembe. S pogodbo iz leta 1934. je Hitler za 10 let zajamčil Poljski njene sedanje meje z Nemčijo.

Poljska dobi Poznanj in po plebiscitu 1. 1921. še Gornjo Slesko.

Nobene spremembe.

Nemčija vrne Slezvik Danski.

Nobene spremembe, vendar nemška manjšina čedalje glasneje zahteva vrnitev v Nemčijo.

Nemčija prizna in se obveže, da bo strogo spoštovala neodvisnost Avstrije.

Nemčija anektira Avstrijo 13. marca 1938.

Nemčija prizna popolno neodvisnost češkoslovaške države in izjavi, da je sporazumna z njenimi mejami, kakor jih bodo določile zavezniške države.

Monakovski dogovor z dne 29. septembra 1938. odobri aneksijo Sudetov. Nemčija dobi 28.193 km² in 3.595.000 prebivalcev.

Nemčija, pred vojno država s 540.858 km² ozemlja in 64.925.993 prebivalci, se skrči po versajski pogodbi na 472.082 km² in 59 milijonov 858.284 prebivalcev. Izgubila je 68.776 km² zemlje in 5.087.709 ljudi.

Novembra 1938. meri Nemčija 583.000 km² in šteje 78,7 milijona ljudi. Natanko dvajset let po sklenitvi premirja se je Nemčija razširila za 110.918 km², njeno prebivalstvo se je pa v primeru z letom 1918. povečalo za 18.841.716 duš.

Saintgermainška pogodba

Avstrija, ostanek nekdanje habsburške monarhije, ki je merila 676.050 km² in štela 51 milijonov 352.429 ljudi, se skrči na 83.985 km² in na 6.428.336 prebivalcev. Avstrijska vlada prizna nove meje. Neodvisnost Avstrije se lahko spremeni samo s pristankom sveta Zveze narodov.

Anšlus (v marcu 1938.) izbrisuje Avstrijo z zemljevida.

Neuillyjska pogodba

Bolgarija, okrnjena že po drugi balkanski vojni 1. 1912/13., se zmanjša s 121.602 na 103.189 km², njeno prebivalstvo pa s 4.994.048 na 4.861.439. Bolgarska vlada se odpove Traciji in se obveže, da bo priznala vse, kar bodo zavezniki ukrenili zastran te dežele.

Meje z Jugoslavijo in Rumunijo se niso spremenile. Tracija, prvotno prisojena Grčiji, pride po grško-turški vojni pod Turčijo (lausannska pogodba iz leta 1923.).

Trianonska pogodba

Ogrska izgubi v korist nasledstvenih držav (Jugoslavije, Rumunije, Češkoslovaške, Avstrije in Reke) 233.349 km² in 13.301.993 ljudi, tako da se njeno ozemlje skrči s 325.411 na 92.062 km², njeno prebivalstvo pa z 20.886.487 na 7.574.494. Ogrska vlada prizna popolno neodvisnost češkoslovaške države.

Ogrska dobi v celik del Slovaške in Podkarpatske Rusije.

Vprašanje Reke in okolice bodo zavezniki pozneje uredili.

12. septembra 1919. se d'Annunzio s silo polasti Reke. Zavezniki priznajo to mesto Italiji.

Po podpisu versajske mirovne pogodbe. Od leve na desno: Georges Clemenceau, Woodrow Wilson in Lloyd George. V drugi vrsti na sredi: A. Tardieu

Sèvreska pogodba

Turčija, pred vojno država z 1.791.212 km² zemlje in 22.662.400 prebivalci, ima le še 730.750 km² površine in 14.588.000 ljudi; izgubila je torej 1.060.462 km² in 8.074.400 prebivalcev. Odstopiti mora:

Izjemni ozemlje, prisojeno Grčiji — razen Tracije; njo je dobila Turčija nazaj — izjemni dalje Hedžaz, Egejsko otočje in Palestino, ne velja danes nobena teritorialna določba več ne iz sèvreske pogodbe ne iz poznejših dodatnih konvencij.

Grčiji vse evropsko ozemlje nekdanjega otomanskega cesarstva razen Carigrada in otokov Imbros in Tenedos;

Od mandatnih dežel sta se Transjordanija in pozneje še Irak preuredila v neodvisni državi, vendar sta obe še zmerom pod britanskim vplivom.

Siriji, Mezopotamijo in Palestino, ki pridejo pod mandat; Hedžaz postane svobodno in neodvisno mesto.

Sirija je doživela več sprememb. Ankarška pogodba iz leta 1926. je popravila njeno mejo v korist Turčije. Leta 1936. je mandatni režim nadomestila zavezniška pogodba: sirijska in libanonska republika postane neodvisni. Tudi Aleksandrija se spremeni v republiko, vendar jo ima Turčija vsaj virtualno pod nadzorom. Tudi Egipt postane neodvisna država.

Dalje se Turčija odpove vsem pravicam do Egipta, Sudana in otoka Cipra in prizna britansko aneksijo Cipra z dne 5. novembra 1914.

Prav je prerokoval polkovnik Lawrence že leta 1920.: od sèvreske mirovne pogodbe ni ostalo tako rekoč nič...

Prav tako se Turčija odpove vsem pravicam, ki jih je imel sultan v Libiji še po italijanski osvojitvi te dežele, in odstopi Italiji vse pravice do otoka v Egejskem morju.

Kolonije

Leta 1919

*

Leta 1939

Versajska pogodba

Nemčija se odpove v korist zaveznikov in njihovih prijateljev vsem pravicam do svoje prekmorske posesti. Nemške afriške kolonije — Vzhodna Afrika, Južnozahodna Afrika, Togo in Kamerun — in Nova Gvineja v Oceaniji ter več drugih manjših otokov pride pod upravo Zveze narodov, ki jih odstopi v obliki mandatov Veliki Britaniji, Franciji, Belgiji, Portugalski, Japonski, Južni Afriki in Avstraliji. Ključno, nemško koncesijo na Kitajskem, dobi Japonska.

Po izstopu iz Zveze narodov anektira Japonska nekdanje nemške kolonije v Oceaniji (zlasti Mariane, Karoline in Maršalsko otočje), ki so bile dolge pod njenim mandatom. V pričakovanju nemških kolonizacijskih zahtev je Južna Afrika že izjavila, da pod nobenim pogojem ne pristane na vrnitev Južnozahodne Afrike Nemčiji. Oktobra 1938. Hitler prvič uradno pove, da bo Nemčija svoj nekdanji kolonizacijski imperij terjala nazaj.

Vojaštvo

Leta 1919

*

Leta 1939

Versajska pogodba

Nemčija ne sme v 50 km širokem pasu vzhodno od Rena imeti ne zgraditi nobenih utrd. Prav tako se v tem pasu ne sme zbirati vojaštvo ne prirejati vojaški manevri.

6. marca 1936. zasede Nemčija Porenje in ga na novo militarizira. Po fuhrerjevi izjavi je tam zgrajeni trdnjavski sistem najsilnejši na svetu.

Nemška armada ne sme imeti več ko 100.000 mož in se te samo za vzdrževanje reda in za policijsko službo na mejah. Prav tako stroga so določila zastran oboroževanja.

16. maja 1935. uvede Nemčija obvezno vojaško službo, najprej za eno leto, pozneje za dve. V miru šteje danes nemška armada 1.200.000 mož, njena oborožba je pa močnejša kakor kdaj koli.

Nemško vojno brodogradništvo največ 6 oklopnih tipa »Deutschland«, 6 lahkih križark, 12 rušilcev, 12 torpedovk in nobene podmornice.

Junija 1935. podpiše v Ribbentrop v Londonu angleško-nemški pomorski pakt. Poslej sme biti nemško vojno brodogradništvo v primeru z britanskim v razmerju 35 : 100, kar se podmorje tiče, pa v razmerju 45 : 100.

Nemčija ne sme imeti ne vojnih ne pomorskih letal.

1. marca 1935. napove maršal Goering, da bo Nemčija zgradila tolikšno letalsko brodogradništvo, da ji v tem pogledu ne bo kos. Nemčija ima danes zdaleč najmočnejše letalstvo na svetu.

Utrdbe, vojaške naprave in pristanišča na Helgolandskem otočju se morajo porušiti.

Vse te utrdbе so na zgrajene in so znane se kakor leta 1919.

Saintgermainška pogodba

Avstrijska armada sme šteti največ 30.000 mož. Avstrija ne sme imeti nobene vojne ladje razen treh izvidnih rečnih policijskih čolnov. Tudi vojno in pomorsko letalstvo ji je prepovedano.

Ta določila so ostala pri nobi v veljavi do 1. aprila 1938. Takrat je kancler Schuschnigg povečal armado in upedel vojaško obveznost.

Neuillyjska pogodba

Bolgarska armada sme imeti največ 20.000 mož. Vse bolgarske vojne ladje dobe zavezniške države, da jih potopijo. Bolgarija ne sme vzdrževati ne vojnega ne pomorskega letalstva.

Konec julija 1938. odpravi solunski dogovor vse vojaške omejitve.

Lausannska pogodba iz leta 1923. določi poseben demilitariziran pas na vzhodni meji Bolgarije proti Grčiji in Turčiji.

Demilitarizirani pas Bolgarija na podlagi solunskega dogovora spet militarizirajo.

Trianonska pogodba

Ogrska sme imeti pod orožjem največ 35.000 mož. Njena vojna mornarica sme sestajati največ iz treh izvidnih rečnih čolnov za policijsko nadzorstvo na Donavi. Vojno in pomorsko letalstvo je Ogrski prepovedano.

Skoraj neposredno po solunskem dogovoru pristane Mala antanta na razveljavljanje vojaških omejitev.

Sèvreska pogodba

Celotna turška vojska ne sme presegati 50.000 mož. Vse vojne ladje dobe zavezniki. Turčija ne sme imeti ne vojnih ne pomorskih letal.

Turčija se ni tem določilom nikoli pokorila.

V Dardanelah, na Marmarskem morju in ob Bosporu se vse utrdbе razorože in uničijo.

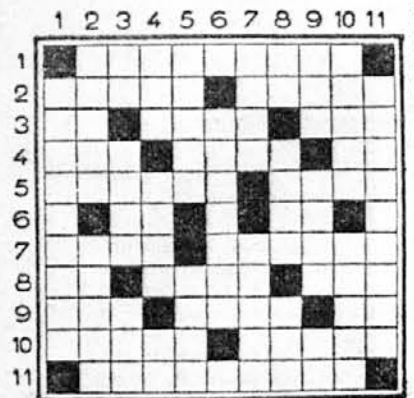
Konferenca v Montreuxu razveljavi vse omejitve zastran Dardanel.

Odškodnina

(Gl. str. 12)

Mirovne pogodbe so hotele ustvariti nov, trajnejši svet. Da so imele tak namen, dokazuje že njihova silna obsevnost: toliko točk ne premore niti ena izmed pogodb svetovne zgodovine. Versajska pogodba šteje nič manj ko 440 členov, saintgermainška 381, neuillyjska 296, trianonska 364, sèvreska 433: titansko delo brez primere, ne vstevši raznih dodatkov. Vse, prav vse so mislile urediti te pogodbe, nobena podrobnost ni ostala zunaj paragrafov. In vendar: komaj 20 let po premirju drži le še peščica teritorialnih določb, od vojaških, gospodarskih in finančnih pa nobena! Od 1914 členov (simbolna številka!) ogromnega mirovnega zakonika jih je danes le še dobrih 100 v veljavi...

Križanka in uganke

KRIZANKA

Vodoravno: 1. baklja; 2. žensko ime; reka in jezero v Rusiji; 3. pesnitev; svetopisemska oseba; vodna žival; 4. član družine; egiptovsko božanstvo; kazalni zaimek; 5. triglavska dolina; uradniški prostori; 6. kemijski znak za dušik; vzročni veznik; kratka (znak za 1000 kg); egiptovsko božanstvo; samoglasnik; 7. azijska država; imam (srbohrvatsko); 8. veznik; žensko ime; azijski veletok; 9. moško ime; podzemeljska luknja; medmet; 10. manjši (srbohrvatsko); cesta; 11. lepoticenje.

Navpično: 1. dom ljubljanske občine na Krekovem trgu; 2. lesni fabrikat, ki se ga največ porabi v tiskarstvu; skupina otokov v Marshallskem otočju; 3. kratka za lastnoročno; nedoločni zaimek; osebni zaimek; 4. oče; žensko ime; kratka za jugozahod; 5. francoski revolucionar (1744-93); osebni zaimek; 6. samoglasnik; letovišče in kopališče v Istri; mednarodni znak za vzhod; 7. reka v Mandžuriji; izumrli slon; 8. veznik; poglavje mohamedanskega korana; protivni veznik; 9. planina v drinski banovini; nepristni predlog; začetnici krstnega in rodbinskega imena slovenskega umetnika; 10. žensko ime; žensko ime; 11. slavnostna prireditev.

POSETNIKA

Š. VODNIK
privatnik

EPIR

Kaj je ta gospod v resnici?

ČRKOVNICA

E C V O E R Z B
N H O D L S A I
O O P O K E R J
L D I D O N E E

IZLOČILNICA

Ponudba, osnutek, lokvanj, Piškopeja, Ludvik, aligator, glasovanje, dvoparkljar, Brazilija, evenk, plastika.

Iz vsake besede vzemi tri zaporedne črke. Dale ti bodo znan rek.

MAGIČEN LIK

1 A A A A B
2 B E E E E
3 I I J N O
4 O P R R R
5 R R R S S

Besede pomenijo: 1. moško ime; 2. spevoigra; 3. pobočje; 4. žensko ime; 5. turška palača.

Besede se berejo enako v navpičnih in vodoravnih vrstah.

RAČUNSKA UGANKA

Koliko je poldruga tretjina od sto?

Rešitev bomo objavili v prihodnji številki.

Rešitev ugank z 1. številke

Posetnica: Šolski upravitelj. Dopolnilnica: Prazna vreča ne stoji sama pokonci.

Črkovnica: Vzemimo najprej prvo navpično vrsto, črke pa v naslednjem redu: peto, tretjo, prvo, četrto in drugo. To ponovi potem v vseh naslednjih navpičnih vrstah, pa dobiš rek: Ostra beseda je ko pest na oko; boli in potrebna ni.

Magičen kvadrat: 1. dotik, 2. opeka, 3. tenor, 4. ikona, 5. karat. Premikalnica: 1. Maribor, 2. Opatija, 3. Vukovar.

Mreža: Duša vsaka si išče enako, — redka pa je, ki najde tako.

Ključ: društvo, Središče, ponizek, aparatúra, dejanje, kakaduj, tiskarna, Kersnik.

Rešitev kriminalnega vprašanja

in

Rešitev zgodbe o štirih kamnih

gl. 5. stolpec!

Horoskop Doroteje Wieckove

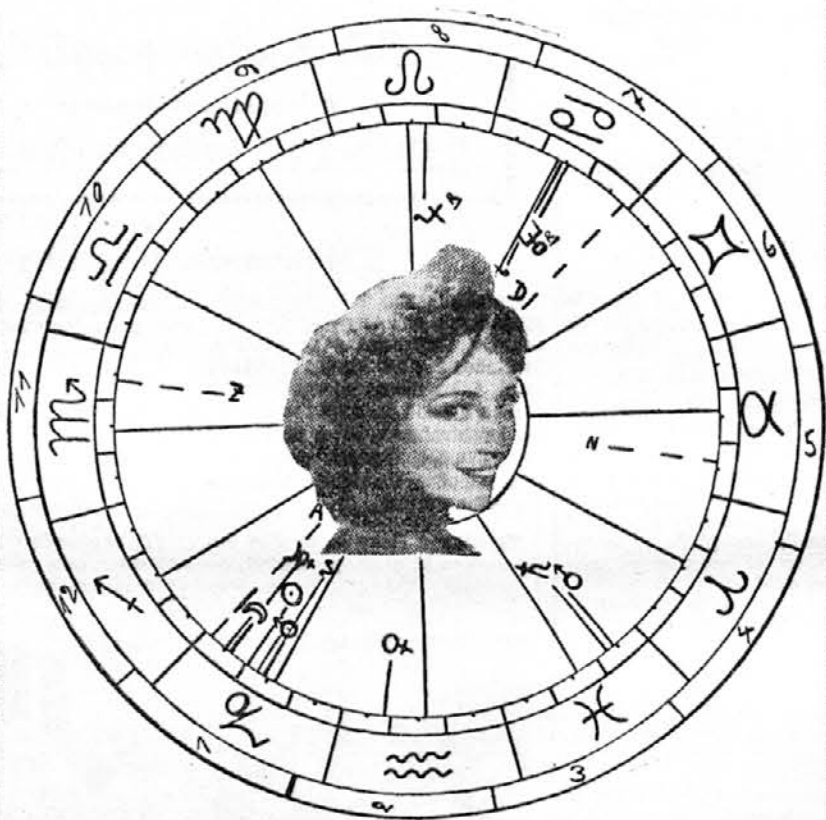
Življenje v znamenju kozoroga

Velika umetnica filmska igralka Dorothea Wieckova se je rodila v Davosu, enem najlepših in najslavnejših zdravilišč in športnih hajališč na svetu. Velike snežne krpe so se spuščale tistega 3. januarja iz oblačnega jutranjega neba na zemljo, zavito v bel plašč in so se povečale čar krasne zimske pokrajine. Morebiti je bil poklon male Dorothee Wieckove visokim goram in njihovim ledenikom, globokim dolinam in strmim pečnam, ker je svoje življenje začela v znamenju Kozoroga. Čudno je, da se poleg sonca v času njenega rojstva nahajajo še trije planeti Uran, Mesec in Merkur. Ta položaj je z astronomskega stališča silno važen! To kaže, da je otrok ponosen, v svesti si svojega cilja odločen in zmerom stremeč naprej. Ta umetnica je zato lahko s svojo lastno močjo dosegla uspeh, pa tudi vpliv in približljajenost. Vendar prejšnje skupine zvezd in hkrati gospodar Kozoroga in s tem tudi življenjske usode, ki je namenjena Dorothei Wieckovi, je pa planet Saturn. Najdemo ga v zadnjih stopinjah znamenja Ribe. Ket vladar mraza, ledu in odmiranja ima v svoji najbližji družbi, ali kakor pravimo v astronomiji »v konjunkciji«, ognjevitiga Marsa, ki ni ravno prijeten sosed. To njuno neprijateljstvo pa je v korist umetnice, kajti vpliv Saturna sicer pomeni življenje brez veselja, pol trpljenja in skrbi, muk in naporov. Tako je dobila umetnica moč, da je zlomila oklep, ki bi jo sicer motil pri njenem delu in v njenem stremeljenju. Ne majhno zaslugu ima pri tem tudi Uran, ki je poleg sonca v Kozorogu. V astrologiji mu pripisujejo vse velike uspehe in dogodke, ki jih sicer ni v vsakdanjem življenju. Njemu se ima tudi ta umetnica zahvaliti za slavo svojega imena, ki je na mah doseglo svetoven sloves, ko si je v filmu »Dekleta v uniformi«, ki je v njem Dorothea Wieckova igrala glavno vlogo, osvojila vseh pet kontinentov.

Ta horoskop dokazuje, da bo zvezda »Dorothea Wieck« še dolgo sijala na filmskem nebu v vsem svojem sijaju in to še poleg, ko bo veliko drugih zvezd že zdavnaj obledele in izgubilo svoj sijaj. S potrpežljivostjo, odpornostjo in vztrajnostjo napredova-

ti korak za korakom — to je skrivnost zmage te lepe igralkice. Dorothea Wieckova se mora varovati prevelike odkritosrčnosti in zupanja do ljudi, ker Neptun, vladar znamenja Ribe, vlada nad vladarjem rojstva Saturnom in ognjevitim Marsom. To pomeni, da ima slabe prijatelje in zavidne ljudi, ki njene uspehe opazujejo z mržnjo. Poleg vsega pa Ju-

ničila vse svoje namene, čeprav jo čakajo na poti mnoge, pogosto zelo velike zapreke. V pogledu zdravja mora posebno varovati svoje noge, zlasti kolena, kajti poškodba bi utegnila imeti slabe posledice za njen poklic. Zato se mora izogibati vsega, kar bi utegnilo povzročiti kakšno nesrečo. Zemlja ali biša zanjo nista srečna predmeta za vlaganje kapitala, ker ji

pter nasprotuje Veneri v znamenju Vodnarja, kar je treba sprejeti kot opomin pred življenjem, polnim užikov in lagodnega zadovoljstva. Vsi v znamenju Kozoroga rojeni ljudje se morajo neprestano boriti v življenju in stremeti morajo za čim lepšim in bolj-šim ciljem. Vpliv Saturna nam daje upanje, da bo Dorothea Wieckova ures-

bosta vse bolj prinesla nemir in razburjanje kakor pa kakšno korist. Morebiti je umetnica vse to spoznala že iz lastnih izkušenj, ker se v svojem življenju po večini bavi s svojim popklicnim delom. Ponosno stopa naprej po svoji poti, in se ravna po zakonu, ki je predpisan vsem, po mišljenju in čustvih velikim ljudem...

Maček in lepota

Le malo ljudi je lepih tudi takrat, kadar imajo mačka. Kvečjemu jim časih lahko rečemo, da so »zanimivici«. Maček se največkrat pokaže v slabem delovanju želodca. Okoli želodca se nabere preveč krvi, ki izgine iz obraza, in zato je človek takrat blede. Eden najvidnejših znakov mačka je tudi duševna potlačenost, ki jo povzroča prenapeti živci. Črte obraza postanejo zaradi tega utrujene in uvele. Želodec in živci potrebujejo nekakšen protistrup, in tega jim damo navadno v obliki tablet za glavobol. Najboljše sredstvo za utrujene

živce je kofein. Zato je dobro, da vzamemo poleg tablet še skodelico črne kave. Šele to dvojje je pravo sredstvo, da preženemo mačka.

Dobro spanje

Pogosto lahko dober zdravnik s kakšno malenkostjo prikljiče spanje, ki nas je zapustilo. Odkriti mora samo vzrok, zakaj ne moremo spati. Pogosto je samo majhna zev v oknu vzrok, da nas zbudi soj žarometa, mesečina ali pa jutranja zora. Pogosto nas muči v spanju občutek lakote, ki se pokaže zmerom ob istem času in nam ugrabi spanec. V takem primeru

je treba natanko preračunati, kdaj moramo jesti, preden ležemo, in kaj moramo jesti. Pogosto je dovolj, da pojedemo kos prepečenca, preden ležemo, pa bomo dobro spali in se ne bomo zbudili pred jutrom. Pritisk napetega želodca proti srcu povzroči pogosto neprijetne sanje, ki človeka zbude. Prenapeto duševno delo in obilica kave razdražita živce in ugrabljata spanje. Če ne moreš spati, opazuj samega sebe dobro, pa boš morda odkril vzrok svoji nespečnosti in s tem tudi sredstvo, da jo ukrotiš. Če sam tega ne moreš, pa pojdi k zdravniku!

Kako vas sodijo vaši otroci?

ne upade pogum, kajti na pravi poti ste in vaši otroci prav gotovo niso nesrečni.

Od 25-40: Mogoče vzgajate svoje otroke kar se da previdno in preudarno, toda pozor: doslej niste še ničesar storili, da bi vzkliklo med vami in njimi tisto medsebojno razumevanje, ki je v družini neobhodno potrebno.

Ta vprašanja so primerna tako za mater kakor za očeta ali pa za oba roditelja skupaj.

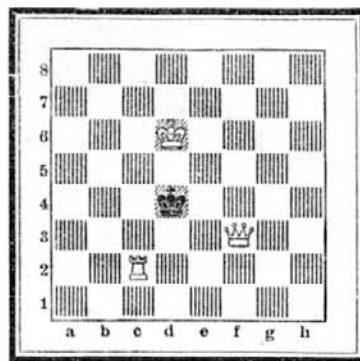
Ali vas vaš oče, mati ali oba skupaj:

1	Grajata pred tuji?	
2	Motita pri igranju?	
3	Ali se jezita nad vami brez pravega vzroka?	
4	Vam ne dovolita, da bi čitali knjige, ki vas zanimajo?	
5	Ropotata, kadar spite?	
6	Vas pustita pogosto same doma?	
7	Vas prevečkrat poljubljata?	
8	Vas silita, da poljubljata ljudi, ki jih ne marate?	
9	Vas silita, da pred tuji deklamirate pesmi ali pa igrate na klavir?	
10	Vas motita pri učenju?	
11	Vam vsilujeta jedi, ki jih ne marate?	
12	Se razburjata, če jih takoj ne ubogate?	
13	Vam ne dovolita, da bi po svoji volji porabili darovan vam denar?	
14	Vas pošljeta v vašo sobo, kadar imate obisk?	
15	Vam pogosto delata pridige?	
16	Vas kaznujeta, če si zamažete obleko?	
Skupaj . . .		

ŠAH

Problem št. 3

Sestavil George Edward Carpenter
(Österr. Schachzeitung, 1875)

Mat v 2 potezah

Preprosta, pa vendar duhovita naloga.

Poučne kratke partije

št. 2

Z neke Steinerjeve simultanke, v Mittweidi (Nemčija).

Beli: S. Steiner Črni: S. Lwow

1. e2-e4	Sg8-f6
2. e4-e5	Sf6-d5
3. d2-d4	f7-f6 (d7-d6!)
4. Lf1-d3	f6xe5?
5. Dd1-h5+	g7-g6
6. Dh5xg6+	h7xg6
7. Ld3xg6+ mat.	

Hitra smrt nezkušenega igralca.

Problem št. 4

Sestavil G. B. Valle

Mat v 3 potezah

Rešitev problema št. 1

1. Ke2-e1!	Ke4-d3
2. De6-g4	Kd3-c2
3. Dg4-d1 mat.	
1. . . .	Ke4-f3
2. De6-c4	Kf3-g2
3. Dc4-f1 mat.	

Rešitev problema št. 2

1. Sa7-c8	Sb8-c6
2. Sc8-b6 mat.	
1. . . .	Kd5-c6
2. Db4-c4 mat.	
1. . . .	kar koli drugega
2. Sc8-e7 mat.	

Pirčev uspeh v Hastingsu

Na turnirju v Hastingsu je zmagal Madžar Szabo s 7 1/2 točke. Na drugem mestu je Euwe s 6 1/2, tretji in četrti sta pa Pirc in Landau s 6 točkami. Klein in Milner imata po 4 1/2, Golombek 4, Thomas 2 1/2, Tylor 2 in Sergeant 1 1/2 točke.

Rešitev našega kriminalnega vprašanja

Pustimo Alfreda, ki ima alibi, in invalida. Ostane nam... mala postrežnica. O, saj vemo, kaj boste takoj rekli! Da ne bi bilo mogoče trupla prenesti tako daleč. Zaključek: zločin se je moral zgoditi tam, kjer so truplo našli. Če mlada postrežnica ni mogla prenesti takšne teže po stopnicah do konca vrta na hrbtu, je bila pa dovolj močna in pogumna, da je namočila cunj v kri in spuščala kapljice po poti. Ko je prišla v Gaffardovo pisarno, je tam vse razmetala in pripravila, potem pa je počakala tako dolgo, da je zmagala na cesti detektiva. Navadni smrtniki bi ji bili morda zmešali kvarte.

In zdaj vzrok zločina? Ne pozabite, da je bil Gaffard močan, surov in pijanec, spomnite se pa tudi pravkar obsekane žive meje, robidja in vej, ki so ležale po tleh. Dekle je imelo srp v rokah, ko je prišel njen gospodar. Ali jo je napadel? Ali jo je udaril? Še kaj drugega si lahko mislimo. Ena sama kretnja in nesrečnik se je zgrudil s prezezanim glom. Nedvomno bi bilo najbolje, če bi bilo dekle vse naravnost priznalo, toda v takšnem trenutku...

Rešitev zgodbe o štirih kamnih

Kamni so tehtali 1, 3, 9 in 27 kilogramov. Z njimi je res lahko ugotovil vse teže do štirideset kilogramov, če jih je položil na obe strani tehtnice. Da je n. pr. odtehtal 7 kg, je dal na eno stran tehtnice kamna po 1 in 9 kg, na drugo stran pa kamna za tri kg.

2. nadaljevanje

V ovitku je dobil zloženo polo papirja, ki mu je bila prejšnji večer ukradena s pisalne mize, in ko je bilo oprezo razvil, je zadovoljen ugotovil, da ne manjka ničesar in da so vsa vlakna še tam. Samo papir je bil hudo umazan in zmečkan, kakor bi se bil valjal skozi dosti rok.

Kako je spel našel pot do njega? To je bila zdravniku uganka, ki je ni mogel razvozlati.

Nehal si je razbijati glavo o tem in je vzel vlakna s seboj v laboratorij, da jih bo pod drobnogledom natanko pregledal. Bila so nedvomno vlakna neke boljše tkanine in dr. Shipley je lahko razločil celo to, da se lesketajo v raznih pisanih barvah. Bolnikova roka se je morala pri napadu krčevito pritižiti tkanine in jo raztrgati. V vlažni roki so se zgrbnčala ta vlakna v majhne kosce.

Dr. Shipley je gledal z velikim zanimanjem skozi drobnogled in pri tem vročeno premišljeval. Zdaj mu ni šlo več samo za skrivnostnega bolnika, ampak tudi za nenavadne zveze, ki so se pokazale, za zveze, ki je bila vedno nekako zapletena tudi Mrs. Carringtonova.

Ta misel ga je težila kakor težka mra in že zato je hotel vse razkriti, čeprav se mu je zdelo, da je zavito v neprodno temo.

Skrbno je spravil vlakna v majhno stekleno cevko in jih hotel kemično preiskati, ko je zaslusal iz veže mogočnj glas nadzornika Webstra, ki se je z nekom vneto pogovarjal. Takoj nato je John spustil uradnika, ki je sodel kakor parni stroj, v laboratorij. Nadzornik je bil rdeč kakor kuhan rak in si je brisal znojno čelo.

Pomolil je Shipley mogočno roko, ga obupano pogledal in omahnil v naslanjač.

Zdravnik je pozvonil in ko je prišel njegov pomočnik Edward, mu je s kratkim navodilom izročil cevko. Potem je nekoliko presenečen pogledal na uro.

»Ali ste prišli pome, da pojdeva k bolniku?« je dejal. »Saj sva se vendar zmenila šele za enajsto uro!«

Nadzornik ga je še bolj obupano pogledal in se z roko udaril po bedru, da je počilo, kakor bi bil ustrelil.

»Vrag vas vzemi, doktor! Nikarj me ne spominjajte tega, da me ne padene kap!« Prsi so se mu dvigale in padale kakor kovaški mehi. »Bolnika lahko iščeva! Hudič ga je vzel! Vsaj upam tako.«

Dr. Shipley je presenečen pogledal razburjenega moža.

Webster je prikal in obraz se mu je spenil.

»Da, preslepila me je ta tolpa. Kar lepo so se odkrižali šoferja in bolniškega strežnika, potem so pa bolnika odpeljali s seboj. In jaz sem se z roparji še pomenkoval, namesto da bi jim bil vrnil zavil.«

Stisnil je roko, da bi bil moral slovek v duhu skoraj slišati pokanje kosti zločincev. »Voz z obema uslužbenecema iz bolnišnice, ki so jima usta zaprla, so dobili davi nekje v predmestju.« Zajel je sapo. »In vas so se tudi lotili? Ze vse vami! Rad bi kaj dal, če bi mogel biti na vašem mestu, doktor.«

V tem trenutku je prišel Edward s poveznikom, pod katerim je bil droben morski prašček. Zdravnik je le mimogrede pogledal živalco, ki se je zvijala v krčih, potem je pa zadovoljno prikal.

Webster je zmedeno pogledal Shipleya.

Zdravnik je pokazal na poveznik.

»Odkrili smo zahrbito orožje, ki ga uporablja tolpa, in spoznali, kako lahko temu orožju odbijemo ost. To je že nekaj.«

Nadzornik je posmehljivo zmajal z debelo glavo. Tisti trenutek je spominjal na lovkega psa, ki krvoločno išče sled za divjačino.

2

Dan za dnem se je vozila Ana Learnerjeva o poli osmih z železnico v mesto in se vračala okoli šestih popoldne v Newchurch, majhen kraj pri Sunburyju, kjer je zrasla v zadnjem času večja skupina vil.

V Londonu je imela Miss Ana službo v banki Brook & Sons in je tam za pet funtov in šest šilingov na teden vodila vse korespondenco z inozemstvom. Govorila je — za Angležinjo pravi čudež! — tri tuje jezike, in stari William Brook je pogosto dejal, da ni samo zelo ljubko, ampak tudi pametno in spretno dekle, in da se lahko nanjo zmerom in povsod zanese.

Danes je Ana Learnerjeva nekoliko prej vstala kakor drugače, ker so zaradi nedeljskega praznovanja pisarno zgodaj zaprli in je zato lahko v miru nakupila vse, kar ji je bil naročil stric Frank. Najela je taksi in se z njim vozila od trgovine do trgovine. Ko se je pripeljala s kopico zavrtkov na Waterloojsko postajo, je bilo še zmerom četrte ure do odhoda vlaka. Skrivaj je pogledala med množico in v veseljem ugotovila, da je tudi Mr. Harry Reffold spet tu. Kakor zmerom je stal pod veliko desko, kjer je bil nalepljen vojni red in ga študiral, kakor da bi bil namenjen najmanj na Škotsko, ne pa samo v Newchurch.

Svedra sta se morala potem znajti drug poleg drugega, toda gospodična Ana je zelo presenečeno pogledala, ko

jo je pozdravil. Priklimala mu je in mu bežno dala roko.

Harry Reffold jo je ošinil s svojim čudnim nasmeškom, ki se ji je zdel časih strašno prikupen, časih pa kar nesramen.

»Kaže, da imate dosti dela, gospodična. Ali praznujete kakšen god?«

»Ne, samo večjo večerjo imamo doma,« je kratko odvrnila. »Stric Frank je povabil nekaj prijateljev.«

Reffold je za drobno sekundo namršil obrvi. Vse je kazalo, da ga je moralo to sporočilo bogve zaradi česa bolj zanimati, kakor bi bilo potrebno in upravičeno po njenem kratkem in bežnem znanju.

»Oho, torej gostje! Škoda, da niste tudi name mislili,« ji je očitalo rekel. »Kdo so pa ti srečni ljudje?«

Že spet mu je zaigral oni prikupni nasmešek okoli možganih ustnic, toda Ani se je zdel ta nasmešek tisti trenutek naravnost vse prej ko prikupen. Na moč ledeno ga je pogledala in njen glas je zvenel čudno razdraženo in ostro.

»Tega pa ne vem, Mr. Reffold. S prijatelji strica Franka nimam nobenih zvez.«

Za trenutek jo je zvedavo pogledal, potem sta pa zašla oba v gostjo gnečo. Ljudje se se prerivali proti peronu in njegova pogovora je morala biti konec.

Harry se je s svojo visoko in mišičasto postavo spretno zarič kakor klin v vrsto ljudi in brezobzirno utiral pot svoji znanici.

Iznemena se je pa tako nepričakovano ustavila, da bi se bila Ana skoraj zalepila vanj, in ko je presenečeno pogledala kvisku, je videla, da je bila namenjena njegova pozornost večjemu starejšemu gospodu, ki se je prerival nekaj korakov pred njima. Menda je nekoga pričakoval, ker je neprestano gledal zdaj na desno zdaj na levo in se nekakrat tudi ozrl čez ramo, tako da mu je dekle lahko videlo v njegov zaliti in zariči obraz.

Iznemena se je pa izlegnila proti gospodu iz množice neka roka. Možak jo je hitro prijel, potem je pa hlastno vtaknil svojo desnico v površnikov žep ter še hitreje nadaljeval pot.

Tudi Harry je zda pospešil korak, tako da mu je Ana komaj sledila. Šele ko je bil tik neznanca, je spel zadržal korak.

Potem se je pa na lepem pripeljal k neznanču in Ana Learnerjeva je z grozo opazila, kako je po bliskovito segel v tujež žep in potem prav tako hitro spet skril roko v svojem žepu.

Vse to se je odigralo v nekaj trenutkih in Harry Reffold je ravnal s takšno hladnokrvnostjo in brezbriznostjo, da njegova spremembavka tega kar ni mogla razumeti. Najrajši bi se bila obrnila in zbežala, toda bila je zagvozdena v množici in mu je hoče noče morala slediti za petami. Ko sta prišla do vlaka, je poskusila uiti v poslednjem trenutku v drug vagon. Toda on je spregledal njen namen in komaj se je stisnila v kot nekega oddelka, že je sedel nasproti in se smehljaj še bolj nesramno kakor kdajkoli popeljal.

Anin ledeni okraz in njene posmehljivo se bliskajoče oči — oboje mu je menda dovolj povedalo, ker se več časa vožnje ni niti poskusil spustiti v pogovor, ampak se je potopil v svoje misli, da je časih kar pozabil na navzočnost mlade dame. Ana je komaj pričakala konca vožnje in ko je vlak obstal v Newchurchu, je skoraj zbežala iz oddelka.

Toda Reffold ji je z velikimi koraki sledil ob strani, dokler se ni Ana pred postajo iznenada odločila. Ustavila se je in premerila svojega čudnega spremembavca s tako uničujočim pogledom, da bi se bil prav za prav moral na mestu pogrzniti v fla.

»Mr. Reffold! Njen glas se je tresel od ogorčenja in oči so se ji za solzami iskrale.« Prosim vas, da me ne nadlegujete več. Upam, da ste vsaj v nekem oziru gentleman. Ne bi rada obžalovala, da sem lahkomiščno sklenila znanje z vami.«

Gledala ga je prezirljivo, kolikor je mogla, hoteč uživati vsaj njegovo po bitost, toda tega zadoščenja ni doživela, kajti v njeno neizmerno osuplost se je Harry Reffold še zmerom smehljajal.

»O tem bova pa drugič govorila, gospodična Learnerjeva,« je mirno dejal. »Danes bi vas samo še nekaj prosil.« Iznemena se je zresnil in njegove eive oči so čudno predirno obvisle na njej.

»Če se ne motim, se boste z gospodom, s katerim sem prej,« — spet se je nasmešnil in čez nekaj časa posikal izraz — »precimo, prišel v dotiko, morda kdaj srečali pri vas doma. Zelo mi bi bilo, če gospod ne bi zvedel, kdo se je tako zelo zanimal za vsebino njegovega žepa.«

Ana se je zdržnila.

»Kako morate le misliti kaj takega? Na vsak način bom...«

»Ničesar ne boste izdali, gospodična Ana, vem,« je odločno rekel in ji po-

kazal tisti smeh, ki ji je bil na njem že od prvega dne tako všeč. Potem jo je pozdravil in zavil proti hotelu v bližini postaje, kjer je že nekaj tednov stanoval.

3

»Če ne pojde vse, kakor je treba, dragi moj, vas bo vse vrag vzel. Sporoči to tudi v kuhinji. Ne maram se z vami osmešiti. Saj ste že dovolj dolgo pri hiši, da bi se bili lahko reda naučili. — Od leve strani se mora servirati. Ali si razumel? In da ne boš preveč opletal s svojimi nemogočimi šapami okoli ljudi...«

Kakor zmerom, kadar je pričakoval goste, je bil mali zajetni Frank Milner strašno razburjen in je begal od sobe do sobe.

Uboji Nick, ki je drugače svojemu gospodarju čistil obleko in čevlje, pazil na hišo in vrt, je že nekaj ur potil krvavi pot in se je zaman trudil, da bi si zapomnil vsaj polovico navodil, ki mu jih je bil Milner s svojim pretečim glasom povedal. Edina luč ob takih dneh je bilo upanje, da se bo dobro napil ostankov po kozarcih in elektenicah, ko bodo gostje odšli. Milner, ki je bil drugače tako strog, je pri tem vselej zatisnil oko, ker je razumel to slabost, razen tega se je pa tudi sam po takšnih pojedinah in popijanjih vselej čisto popravil šele lakral, ko je bil Nick že davno spet na nogah. Seveda je imel pri takšnih priložnostih tudi več dela kakor njegovi gostje, ki so začeli šele takrat, ko je imel on že spodobno količino dobrega škotskega žganja v sebi.

Tudi zdaj, ko je še moral opravljati svoje gospodarske dolžnosti, je pogosto segel po okrepčujočem požirku in obupan potegnil iz pipe.

Ana, ki je padla v oblak dima, je zavijala nosček, šla brez besede k oknu in ga odprla.

Gostje se sprejemajo v prijetnem selonu, ne pa v prekajevalnici,« je mirno rekla.

Položila je zavitke na mizo in Frank Milner je prihitel k njej.

»Ali nisi ničesar pozabila, Ana?« je živo vprašal. »Kaviar, slanike — smotke?«

Nekoliko nestrno ga je pogledala. »Vse je že tu. Ko se bom preoblekla in popila čaj, bom še malo pomagala v kuhinji.«

Bežno je priklimala Milnerju in šla. V občevanju med njo in bratom njene rajne matere ni bilo ne pristrčnosti, ne domačnosti. Hladno sta hodila drug mimo drugega, včasih tudi precej razdraženo, in le takrat, kadar se je Franka Milnerja v pijanosti polotila solzavost, je odkril v kotu srca tudi nekaj ljubezni do svoje nečakinje. Takrat ji je poskušal božati z debelimi, vlažnimi rokami, solze so mu zalivale meglene oči in izgubljal se je v ljubeznivih besedah.

Mlademu dekletu je bil Milner v takšnem stapiju še zoprnejši kakor drugače, in njegovemu pijanskemu ječanju ni pripisovala nikakršnega pomena. Vedela je, da mora biti stric Frank zelo bogat, toda vse je kazalo, da vse, kar ima, zase porabi, ker ji ni nikoli ničesar dal in ji ni vseh deset let, kar je prebivalo v njegovi hiši, še ničesar dobrega storil.

Ona sama je dobivala od njega le za najpotrebnejše. Gledal je, da jo čim prej postavi na lastne noge, in to je bilo edino, za kar mu je bila Ana hvaležna. Zdelo se ji je, da bi bilo nekaj slavnega, če bi morala biti večno odvisna od tega starega in neznanega sebičnika. Tako se ji pa zdaj ni bilo treba za nič več zahvaljevati. Dalal ji je stanovanje in oskrbo, toda zato se je v svojih prošah urah brigala za gospodinjstvo, ki bi pod vodstvom debelega gospodarja in nerodnega Nicka kaj hitro šlo na rakovo pot.

Frank Milner se je vedel in prav se mu je zdelo. Nikoli mu ni prišlo na misel, da bi njegova nečakinja upala še kdaj na kakšno prijetnejšo življenje, saj se je njemu samemu v mladosti dosti slabše godilo, razen tega je imel pa še svoja nabela. V Aninih letih in še pozneje je živel v slabih razmerah, naspel med zakonom in zločinom, in se je moral zahvaliti samo svoji prebrisanosti, da je od obeh edinih možnih končnih ciljev svojega življenja — udobja ali jetnišnice — srečno dosegel prvega.

Odtelje je užival zasluženi mir. Ko je šlo že proti sedmim, je postal Milner vznemirljen, in šele nekaj kozarčkov žganja ga je pokrepilo. Zdaj se je čutil kos tudi najtežavnejšim rečem, saj ga je pa tudi čaka še važen in kodljiv opravke, preden bo lahko sedel z gosti za mizo.

Naposled se je oglašil stari, hripavi zvonec Milner je že dolgo čakal, da se bo to zgodilo. Zadržal je Nicka, ki je hotel skočiti k vratom, in šel sam odpirat.

Po bežnem stisku roke je odvedel gosta hitro in skrivnostno v svojo delovno sobo in jo je skrbno zaklenil

za njim. Šele zdaj sta se lahko mirno pogovorila.

»Dolgo se nisva videla, Mr. Stone. Kako vam gre?«

Dr. David Stone se je z lordsko doslojansvenostjo izluščil iz površnika, potem je pa omahnil v naslanjač pri pisalni mizi.

»Da, dolgo se nisva videla, Mr. Milner,« je rekel nekam slabe volje. »Ker se z vami ne da nič pametnega začeti. Gre mi pa tako, kakor mi dopuščajo žolčni kamni. Toda k vam nisem prišel zato, da bi vam to pravil. — Kaj je z mojim dopoldanskim predlogom? Ali ste se odločili?«

David Stone je s svojimi brezbarvnimi očmi pogledal Milnerja in pobobnal s prsti po mizi.

Milner si je obližnil suhe ustnice in se z drhtečo roko pogladil po pleši.

»Vražje dosti denarja, Mr. Stone,« je počasi rekel.

David Stone si je prižgal smotko.

»Dvanaest tisoč funtov, niti pennyja več, pa tudi niti pennyja manj, gospod. Po mojem računu boste najmanj sto odstotkov zraven zaslužili.« Pihnil je dim pod strop. »Vraga, saj bi si sam privoščil to kupčijo, ker nisem tak prijatelj ljudi, da bi jim znetonj našel denar v gobec,« je odkrito priznal. »Toda saj poznate nesramni pogoj: dvanaest tisoč funtov pri priti na mizo! Koliko ljudi znore to v današnjih časih. Vi ste takšne čarovnije že pogosto napravili. — Vrag vedi, kako to naredite!« Sklonil se je naprej in nestrno pogledal Milnerja. »Torej ali udarite ali ne?«

Milner se je še zmerom premišljeval. »Ali stvar ni nevarna?« je menil čez nekaj časa. »Saj veste, da me za sumljive reči ne boste dobili.«

Stone je zmajal z glavo in omeknil z jezikom.

»Kaj se pravi nevarno in sumljivo? Ali se mar jaz s takšnimi stvarmi ukvarjam? Lahko vam rečem, da pri tej kupčiji ni tveganja. Jutri pojdite z dragocenostmi v City, pa se vami ne bo nič zgodilo, ampak boste celo lepo zaslužili. Ker ste pač bogati Frank Milner, ki si lahko takšne dragocenosti privoščite. Nekaj bi vam pa je svetloval: pojdite rajši v Amsterdam ali pa v Anvers, ker tam bolje plačujejo.«

Milner se je nečesa spomnil in segel po mali, ogodeni beležnici na pisalni mizi. Nekaj časa je listal po njej, potem je pa našel, kar je iskal.

»Vojvodka Trowbridge — Mr. Fairfax ali kakšna ruska zadeva?« je vprašal in se pridružno zarežal.

Stone ga je pogledal z očitaločimi očmi.

»Kaj pa vendar čenčate, Mr. Milner? Zmerom sem vam pravil, da preveč pijete. Kako pridete na takšno misel? Nekaj vam lahko prisežem: če bi vojvodka Trowbridge ali Mr. Fairfax cele ure gledala te reči, ne bi niti za trenutek prišla na smešno misel, da je bil ta ali oni izmed draguljev v njenem okrasju. Tako imenitno je vse predelano.«

Dostojanstveno je vстал.

»Mr. Milner, dobro veste, da ne morem tritati časa. Če mislite skleniti kupčijo, mi morate zdaj povedati. Če se ne upate, vami tudi ne bom zameril. Žal bo vami samim, ker takšna priložnost ne pride vsak dan.«

Oblekel se je in prijel za klobuk. Frank Milner si je obrisal pot s čela in se globoko oddahnil. Potem je pomolil Stonu roko.

»Torej dvanaest tisoč funtov?«

David Stone je udaril.

»Dvanaest tisoč funtov na roko. Tu denar — tu blago. Seveda si roko lahko prej še ogledate. Ne mislim vam prodajati mačka v žaklju. Nekaj pa vem: ko boste dragulje videli, jih ne boste mogli več dati iz rok. Rečem vam: praviljen zaklad!«

Zamakneno je zavil oči.

»Ob kateri uri se bova dobila? V soedni ulici imam avto. Tri ure in pol potrebujem do Londona in nazaj.«

Milner je malo pomislil.

»Če vam je vse eno, bi mi bila poznejša ura ljubša. Tako okoli enih.«

Stone je pogledal na svojo dragoceno uro in pristrčno stisnil Milnerju roko. »Velja, natanko ob enih.«

»Ni treba zvoniti,« je šepnil Milner. »Čakal vas bom pri vratih in bom sam odprl.«

Spremil je gosta do veže, mu pri vratih še enkrat nemo stisnil roko in se zamišljen vrnil v svojo delovno sobo.

Tam je odprl majhno železno omaro, vzel iz nje neki ovitek in večkrat preštel njegovo vsebino. Bilo je dvanajst bankovcev po tisoč funtov. Milner je spravil bankovce nazaj v ovitek, tega je pa vtaknil v žep.

Ko se je Harry Reffold poslovil od

Tam se je postavil pred trafiko, počasi prižgal pipo in skozi priprete veke opazoval ljudi, ki so se zmerom priklajali s perona.

Že je hotel iti dalje, ko je naposled zagledal starejšega gospoda z rdečim obrazom. Možak je bil čisto zelo vznemirljen. Neprestano se je otipaval po žepih, hodil sem in tja ko zmešan in gledal po tleh.

Čez Reffoldov obraz je šinil hudooben nasmeš in nehoti je prijel za zavojček, ki ga je imel v žepu.

Naposled se je menda možak prepričal, da zaman išče. Nekaj časa je mirno stal, potem se je pa moral nečesa domisliti, ker je hitro odšel. Reffold mu je z lahkoto sledil, saj je njegovo visoko in čokato postavo razločil od vseh drugih ljudi. Po nekaj sto korakih je neznanec iznenada izginil v nekem poslopju. Ko je prišel zasledovalec bliže, je videl, da je to pošta. Malo nato je bil tudi on v čakalnici, kjer je rdečelčni mož že naročil telefonsko zvezo in zdaj nestrno stopical sem in tja. Ostro je pogledal Reffolda, toda ta je mirno brskal po svoji listnici, odkoder je naposled privlekel šop papirjev. Potem je stopil k mizi, da bi sestavil brzojavko, in pri tem je na videz nerodno premišljeval besedo za besedo. Ves čas je pazil, da bi ujel številko, ki jo je tuje zahteval, čeprav je vedel, da pogovoru ne bo mogel prisluškovati. Po kratkem premišljanju je stopil k okenu.

»Če ne bo predelogo trajalo, bi prosil London,« je rekel.

Uradnik je pokazal prigrasilno polje. »Številko, prosim.« Dvignil je svinčnik, da bi jo zapisal. Harry je natančno pogledal, da bi razvozlat poslednje številke na poli. »Ali bom moral dolgo čakati?«

»Gospod, ki zdajle govori, je takoj dobil zvezo. Proga ob tem času še ni zelo zasedena.«

Na Reffoldovem obrazu se je iznenada pokazala velika osuplost. Toliko da je slišal uradnikove besede. Neprestano je smrel v polo pred sabo. Sve ko je uradnik nestrno potrkal s svinčnikom po medeni plošči, se je zbral.

»Hvala, ne bom telefoniral. Zdi se mi, da bo boljše, če brzojavim.«

Vrnil se je k mizi in poskusil tam vse trezno premisliti.

Številka, ki je bil poklical mož v celici, je bila Shipleyeva.

Reffold je začel hitro pisati brzojavko in jo je potem nestrno potisknil skozi okence.

Brzojavka je bila namenjena gospe Carringtonovi in je imela le nekaj besed:

»Nevarnost pri telefonu. Bodite previdni!«

Podpisal se ni.

Harry je ravno plačeval pristojbino, ko je neznanec stopil iz celice. Videti je bil še bolj vznemirljen ko prej. Obrisal si je pot s čela, in ko je šel mimo Reffolda k vratom, ga je spet nezaupano pogledal.

Ta pogled je Harryju veleval, naj bo zdaj previden, če bo mož še sledil. Pustil ga je daleč naprej in se potem je gledal, da ga zasledovalec ne bi mogel opaziti.

Ker se je med tem že precej stemnilo, je imel lažje delo, vendar je moral včasih paziti, ker je možak postal že očitno pozoren nanj. Pogosto je obetel, se obrnil in pogledal na vse strani.

Šele ko je prehodil na videz brez namena več ulice, se je počutil čisto varnega. Odtlej je mirno nadaljeval svojo pot.

(Dolje prihodnjič.)

VSAK TEDEN DRUGA

Učinek kvarglev...

Nadaljevanje z 9. strani

Odškodnina

Leta 1919

Leta 1939

Versajska pogodba

Nemčija prizna, da je odgovorna za vso škodo, ki so jo trpele zavezniške vlade in njihovo prebivalstvo zaradi vojne, vsiljene jim z napadom Nemčije in njenih zaveznikov.

Toda zavezniški mislijo, da Nemčija ne premore toliko, da bi mogla popolnoma poravnati to škodo.

Provizorno ima Nemčija plačevati odškodnino v gotovini in v blagu. Na blago, ki ga bo Nemčija uvažala iz zaveznških držav, ne bo smela pobirati carin.

Zavezniški izvedenci bodo ugotovili višino celotne odškodnine (reparacij). Po prvem plačilnem načrtu, sestavljenem v Boulognu, znašajo reparacije 269 milijard zlatih mark, t. j. dobrih 5000 milijard današnjih dinarjev, plačljivih v 42 letih. Celo vrsta poznejših konferenc postopno zniža nemško vojno odškodnino. Po londonskem načrtu iz marca 1921. ima Nemčija vsega skup plačati v 30 letih 132 milijard zlatih mark.

Leta 1924. izdela poseben odbor izvedencev pod predsedstvom ameriškega generala Dawesa nov reparacijski načrt: Nemčija naj poravnava vojno škodo v postopno naraščajočih anuitetah po 1 do 2 1/2 milijarde zlatih mark, števila anuitet odbor ne določi.

Na pritisikanja Nemčije izdela 1. 1929. nov odbor pod predsedstvom ameriškega industrijskega Younga »definitiven« reparacijski načrt. Nemčija se obveže, da bo 59 let plačevala anuitete, povprečno po 2 milijardi zlatih mark na leto.

Spomladi 1931. dovolijo Nemčiji na predlog ameriškega predsednika Hoovera enoleten odlog plačil. Po preteku moratorija odstavi lausannska konferenca 8. julija 1932. reparacije za zmerom z dnevnega reda. Nemčija ima plačati le še 3 milijarde mark, in se za to se ji dovoli rok 30 let.

Ze koj po podpisu versajske mirovne pogodbe se Nemčija postavi na stališče, da ni kriva svetovne vojne in da zato tudi za reparacije ne odgovarja.

Nemčija skuša dokazati, da je plačila nezmožna, in z načrtno inflacijo to svoje stališče tudi res uveljavi.

Do maja 1931. so Nemei plačali vsega skup 5 milijard zlatih mark. Carinska prostost za uvoz v Nemčijo poteče 1. 1925.

Nemčija vse te načrte zavrne. Ker noče pristati na londonski načrt, zasedejo zavezniški mesti Düsseldorf in Duisburg. Posledica neprestanih incidentov pri izterjevanju reparacij je zasedba Poruhrja v januarju 1923.

Nemčija pristane na Dawesov načrt: Francozi se julija 1925. umaknejo iz Poruhrja. Toda Dawesov načrt ni še pet let v veljavi, ko zahteva Nemčija nov definitiven reparacijski načrt.

Nemčija prostovoljno pristane na Youngov načrt. Zavezniški se skoraj popolnoma odrečejo pravici do sankcij in izpraznijo Porenje, čeprav bi njihove čete imele pravico, ostati tam do 1. 1925.

Ceprav je konec reparacij, izjavi Nemčija, da ne more plačati svojih zunanjih dolgov. Ker ne dobe denarja od Nemčije, prenehajo Francija in druge zavezniške države plačevati vojne dolgove Združenim državam in tako pride med njimi in Ameriko do resnih nesoglasij.

Ostale pogodbe

Prav tako kakor Nemčija, priznajo tudi Avstrija, Bolgarija in Ogrska, da so odgovorne za vojno škodo, prizadeto zaveznikom.

Da pomorejo tem državam gospodarsko in finančno na noge, jim zavezniški ne samo da ne dobe od njih robenega denarja, priskočijo še s posojili na pomoč, posebno Avstriji in Ogrski; posojila jim podeli preko Zveze narodov.

Razen nepomembnih manjših zneskov ne plača nobena od teh držav nikakršne reparacije.

Finančne kontrole prenehajo druga za drugo. Vse te države odlagajo ali pa skrbijo plačevanje svojih zunanjih dolgov. Po anšlusu izjavi Nemčija, da ne prizna avstrijskih dolgov.

Radio Ljubljana

od 12. do 18. jan. 1939.

ČETRTEK, 12. JANUAR

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Duet harmonik ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Spored Radijskega orkestra ■ 18.40: Slovensčina za Slovence ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Deset minut zabave ■ 20.00: Reproduciran koncert ■ 20.20: Radijski orkester ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Fantije na vasi ■ Konec ob 23. uri.

PETEK, 13. JANUAR

11.00: Šolska ura ■ 12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Koncert Radijskega orkestra ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Ženska ura ■ 18.20: Plošče ■ 18.40: Francoščina ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: O naših izseljencih ■ 20.00: Koncert Radijskega orkestra ■ 21.10: Koacert na violočelu ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.30: Angleške plošče ■ Konec ob 23. uri.

SOBOTA, 14. JANUARJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Plošče ■ 14.00: Napovedi ■ 17.00: Otroška ura ■ 17.50: Pregled sporeda ■ 18.00: Radijski orkester ■ 18.40: Socialni razvoj Zagorja ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Beseeda k prazniku ■ 20.00: O zunanji politiki ■ 20.30: »Kar po domače« ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

NEDELJA, 15. JANUARJA

8.00: Plošče ■ 8.15: Prenos cerkvene glasbe ■ 8.45: Verski govor ■ 9.00: Napovedi, poročila ■ 9.15: Plošče ■ 9.30: Koncert lahke glasbe ■ 10.30: Vokalni in orkestralni koncert ■ 12.00: Plošče ■ 13.00: Napovedi, poročila ■ 13.20: Pevski koncert ■ 14.00: Plošče ■ 17.00: Kmetijska ura

17.30: Lahka glasba ■ 19.00: Nac. ura ■ 19.50: Radijski orkester ■ 21.15: Pesni skladatelja A. Dvoraka ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Plošče ■ Konec ob 23. uri.

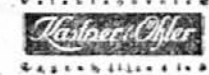
POSEDELEK, 16. JANUARJA

12.00: Koncert Radijskega šramla ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Plošče ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Zdravniška ura ■ 18.20: Plošče ■ 18.40: Sv. Rok pri Jelšah ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zanimivosti ■ 20.00: Večer Antona Lajovica ■ 21.30: Plošče ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Prenos plesne glasbe ■ Konec ob 23. uri.

TOREK, 17. JANUARJA

11.00: Šolska ura ■ 12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Radijski orkester ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Koncert Radijskega orkestra ■ 18.40: Problem malega naroda ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Vesela kronika ■ 20.00: Plošče ■ 20.15: Veseloligra ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

Poceni boste kupovali vse kar potrebujete, ako našli boste naš brezplačni katalog

MALI OGLASI

SAMSKO POHIŠTVO prodam za din 1500.—. Postelja, nočna omarica, omara in umivalnik. Vse iz trdega lesa, čisto, dobro ohranjeno. Poizve se pri »Družinskem tedniku« Ljubljana, Gregorčičeva 27/III

SREDA, 18. JANUARJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Poročila ■ 13.00: Napovedi ■ 13.20: Plošče ■ 14.00: Napovedi ■ 18.00: Mladinska ura ■ 18.40: Jugosl. socialna politika ■ 19.00: Napovedi, poročila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Priredniške zanimivosti ■ 20.00: II. simfonijski koncert ■ 20.40: Reproduciran koncert nekaterih angleških skladb ■ 21.20: Dvospevi ■ 22.00: Napovedi, poročila ■ 22.15: Kvarlet mandolin ■ Konec ob 23. uri.

Nezadovoljni sin

Jurček sitnari pri večerji, »Poslušaj, Jurček,« mu reče oče strogo, »ko sem bil tolikšen kakor ti, sem bil srečen, če sem dobil suh kruh za kosilo.«

»Potem pa bodi vesel, očka, da se ti zdaj pri nas tako dobro godi.«

Drugače mišljeno

»Mene je žena tako razvadila, da mi celo čevlje sesuvala!«
»Kadar prideš zvečer domov?«
»Bog ne daj! Kadar hočem iti zvečer od doma!«

Očitek

»Ženo sem spoznal na nekem pomeni družatnem potovanju.«

»Ali ti nisem zmerom pravil, da ne varčuješ na pravem mestu?«

Vzrok

Maia Ivanka stoji pred vrtnimi vrati.
»Prosim,« nagovori prijaznega gospoda, »ali mi ne bi odprli vrat?«
»Zakaj pa ne,« odgovori gospod in odpre.
»Zakaj jih pa sama ne odpreš?«
»Ker je barva še sveža!«

Za vsako priliko

naiboljšie in najcenejše Hubertuse, površnike, perilo in vsa oblačila nudi

Presker

Ljubljana, Sv. Petra c. 14

TRTA

Cepljenke najplemenitejših vrst ter zatiče in korenike Kober 588, teletki 88, Riparia in Chasselas, vse zajamčeno čisto in prvovrstno, dobavljajo: Prvi jugoslavenski loznjaki, Daruvar. Zahtevajte cenike.

TVRDKA

JEOKAROVIC

se je preselila iz

Gradišča v

Wolfovo 10

Razna posteljnina
Goli
SELENBURG 3

POZOR
GOSPODINJE!
Najceneje ste postreženi s
KURIVOM pri tvrdki
RUDOLF VELEPIČ
trgovina s kurivom
LJUBLJANA VII.
Sv. Jerneja cesta 25
TELEFON 27-08
Ravno tam se dobijo popolnoma nove plošče svetovno znane znamke HOMOCORD
CENA DIN 15.—

NIBOL
TABLETE - MAST

Pri revmatizmu, gihtu in išijas masirajte boleče dele z »Nibol« mastjo in vzemite Nibol tablete. Tudi pri prehladu, gripi in glavobolu pomagajo Nibol tablete.
»Nibol« v lekarnah din 20.—.

Proizvajala
apoteka Mr. Bahovec, Ljubljana.
Reg. štev. 17.816/35.

Plačajte naročnino!

FR. P. ZAJEC
IZPRAŠAN OPTIK IN URAR
LJUBLJANA, sedaj Stritarjeva ul. 6
pri frančiškanskem mostu
Vsakovrstna očala, daljnogledi, toplomeri, barometri, higrometri, ud. Vauka izbira ur, zlatnine in srebrnine. Samo kvalitetna optika! Ceniki brezplačno!

Premog — koks
drva — oglje — likalit
dobite po zmernih cenah pri
RESMAN LOJZE, Ljubljana
Cesta 29. oktobra (Rimska) št. 21
Telefon 33-53

Ves ženski svet opozarjamo na

Izkoristite pravečasno to res ugodno priliko.
Za primer Vam navajamo majhen izvleček iz naše ogromne izbire:

naših 17 belih dni

Belo blago širina 76 do 90 cm:

Sifon		din 3.75
Dobra kontenina		4.74
Fina kontenina		6.75
Finj sifon		8.75
Prvovrstna kontenina		7.75
Batist sifon, fini		8.75
Zelo fin in trpečen sifon		9.75
Najboljša kontenina		10.50
Maceo sifon (iz ameriškega prediva)		12.50
Original »Lilien Sifon«		12.75

Blago za rjuhe 150 cm široko:

Bela kontenina (American)		din 13.50
Zelo dobra bela kontenina		15.—
Prvovrstna bela kontenina		18.—
Sifon za rjuhe		20.—
Izrsten sifon za rjuhe		22.—
Platno za rjuhe		24.—
Specialno blago za rjuhe, ki odgovarja največjim zahtevam		25.75
Maceo sifon za rjuhe		24.—

Blago za kapne širine 180 cm:

Bela kontenina, zelo močna, širina 180 cm		17.75
Sifon, širina 180 cm, zelo fin		24.—
Platno, izredno močno, širina 180 cm		26.50
Maceo sifon za kapne, širina 180 cm		29.—

Brisače:

Frotirke male		2.75
Frotirke večje		4.75
Frotirke velikost 0.75 x 40 cm		6.50
Frotirke velikost 0.75 x 100 cm		9.50
Frotirke velikost 0.75 x 110 cm		18.—
Frotirke velikost 0.75 x 125 cm		21.—
Frotirke velikost 0.75 x 130 cm		24.—
Frotirke velikost 0.75 x 140 cm		29.—
Stalnost barv je zajamčena.		
Blago za brisače, zelo trpežno		5.50
Modro blago za brisače, močno		6.50
Bel damast za brisače		8.—
Pike za brisače		8.—

Prti in servijeti:

Blago za prte, širina 130 cm		din 18.—
Blago za prte, najboljša, širina 140 cm		22.—
Barvasto blago za prte		30.—

Panama prti din 25.—
Karizasti prti, zelo lepi, vel 140 x 140 cm 28.—
Beli servijeti, zelo trpežni 5.50
Kuhinjske krpe, močne 4.—
Kuhinjske krpe, čisto platno 7.—

Prešite odeje:

Prešite odeje, klotaste, ročno delo		din 67.—
Prešite odeje, iz dobrega kloba, ročno delo		88.—
Prešite odeje, iz brokat kloba, ročno delo, fina vata		115.—
Prešite odeje, iz zelo dobrega kloba, s fino belo vato		120.—
Prešite odeje, iz najfinjšega kloba in fine bele vate		135.—
Prešite odeje, iz najfinjšega brokat kloba		165.—
Prešite odeje, svileni brokat		178.—
Prešite odeje, svilene z najfinjšo vato		250.—

Gradi za madrace:

Gradi za madrace, navadni, šir. 120 cm		din 14.50
Gradi za madrace, šir. 120 cm, boljši		16.—
Gradi za madrace, širina 120 cm, zelo trpežni		19.—
Damast gradi za madrace		19.50 do
Satin gradi za madrace, širina 120 cm		21.50
Damast gradi, šir. 120 cm, trpežni, zelo priporočljivi		27.50
Damast gradi, čisto platno, 120 cm		34.—
Platnen gradi, črtasti, skoro nerazgrljiv		34.—

Razno:

Inlet za perje, širina 80 cm		din 9.75
Maceo inlet za perje, širina 80 cm		15.—
Inlet, širina 120 cm		18.—
Inlet za perje, širina 120 cm, izredno dober		20.—
Atlas gradi za blazine, širina 80 cm, res fin		15.—
Atlas gradi za posteljnino, šir. 120 cm, najboljši		22.—
Gradi za moške spodnje hlače, dober		16.—
Marine gradi za moške spodnje hlače, zelo fin in trpežni		18.—
Klot za prešite odeje, barvasti		15.—
Klot za prešite odeje, dober v raznih barvah		17.—
Klot za prešite odeje, najboljši		22.—
Brokat za prešite odeje, v raznih barvah		18.—
Brokat klot, najfinjši, šir. 120 cm, za prešite odeje		35.—
Brokat svila za prešite odeje, najboljša		60.—
Okford za moške srajce		5.50 do
Puplin, fini, za moške srajce		11.— do
Fin puplin za damsko perilo, v raznih barvah		9.75
Krasna svila za damsko perilo, v raznih barvah i. t. d.		14.50

MANUFAKTURA „MANICA“ kom. dr.

Opozarjamo Vas še posebno na naš naslov, da se v primeru zamenjave naslova ne boste hudovali na nas.

Odjemalcem izven Ljubljane pošljemo po želji vzorce blaga, ki pridejo v poštev